

Nr. 3 (170)
FEBRUĂRIE 1966
Anul XIX

ATLETISM

**Șansele
noastre la
europenele
de la
Budapesta**

NATAȚIE

**COSTA—
ȘOPTERIANU**
, dialog la
distanță

RUGBI

**Penciu,
Demian
și
Iordăchescu
VOR JUCA
LA BRAȘOV**

FOTBAL

**DE LA
ZAMORA
LA
DI STEFANO**

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE
CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

**ION IONESCU: CU CELE 18
PUNCTE DIN
PRIMĂVARĂ, VOM FI CAMPIONI!**

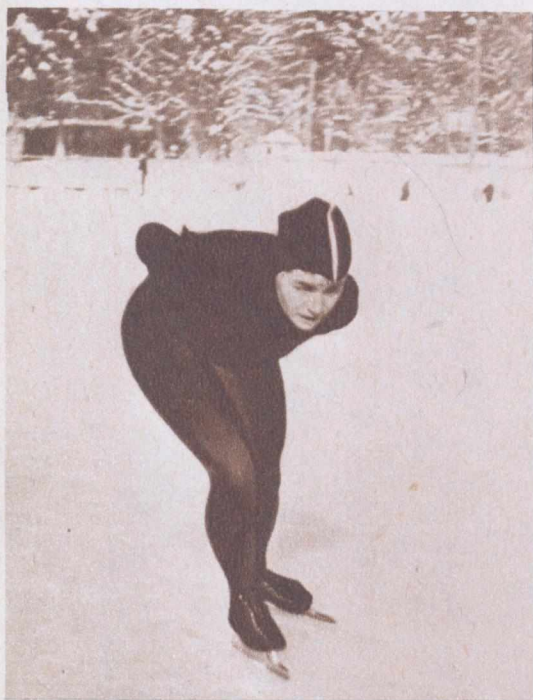
PE COPERTA NOASTRĂ, CVARTETUL DE BAZĂ AL
LIDERULUI: IONESCU, DUMITRIU, GEORGESCU, C. DAN

foto
cronica

ECHIPA DE HOCEI a clubului Steaua, în componența căreia, alături de o serie de jucători experimentați, au fost incluși și mulți hocheiști tineri, talentați, a reușit frumoasa performanță de a cuceri pentru a 10-a oară titlul de campioană a țării. Iată în fotografia noastră lotul hocheiștilor de la Steaua care au îmbrăcat recent tricourile de campioni. De la stînga la dreapta, în rîndul de sus: E. Raduch (antrenor principal), I. Ganga (antrenor), Calamar, Petrescu, Stefanov, I. Hollo, Czaka (căpitanul echipei), Niță, G. Szabo, Ionescu. Rîndul de jos: Crișan, Pușcaș, Traușan, Gheorghiu, Vacar, Varga și Peter.

AFLATĂ LA A PATRA EDITIE, Olimpiada tractoriștilor, organizată la G.A.S. Curtișoara din raionul Slatina, reg. Argeș, s-a bucurat și în acest an de un foarte frumos succes. Peste 100 de tractoriști, triați în urma unor concursuri de selecție, s-au prezentat în urmă cu câteva zile la Curtișoara pentru a-și măsura forțele la trîntă, tenis de masă, șah și haltere. De la această competiție, devenită tradițională, fotoreporterul nostru **AUREL NEAGU** a surprins câteva aspecte dintre care vă redăm alăturat „ridicarea record” (90 kg.) a tractoristului Sterie Dobrescu, reprezentant al S.M.T. Recea, la cat. 67,5 kg, precum și un moment din timpul desfășurării întrecerii la șah care, în final, a fost cîștigată de echipa tractoriștilor din Curtișoara.

CAMPIONATELE DE PATINAJ viteză desfășurate recent pe lacul Ciucaș din Tușnad s-au încheiat, producînd una dintre cele mai mari surprize. Imbatabila **Eva Farcaș** (Mureșul Tg. Mureș), care timp de 9 ani a dominat cu autoritate întrecerile vitezistelor pe pista de gheață nu și-a putut sărbători deceniul de victorii, fiind oprită din cursa ei de impetuoșitatea unei tinere patinatoare din Brașov, reprezentanta clubului Dinamo, **Cristina Tracher**. Ex-campioanei îi transmitem felicitări pentru seriozitatea și ambiția de care a fost animată în toți acești 10 ani dedicați patinajului și-i urăm deplină reușită și în calitatea ei de antrenoare care, departe de a o îndepărta de pista de gheață, o va face fără îndoială și mai folositoare înfloririi sportului ei preferat — patinajul viteză.

Fotografiile alăturate vă înfățișează pe noii campioni absoluți ai țării: **CRISTINA TRACHER** și **EMILIAN PAPUC** în timpul desfășurării probelor, precum și o vedere de ansamblu a pistei pe care au loc, de obicei, întrecerile patinatorilor noștri vitezști.

LA CEA DE A 29-a EDIȚIE a campionatului mondial de bob-2 persoane, desfășurată pe pârția de la Cortina d' Ampezzo, echipajul român Panțuru-Neagoe a ocupat un merituos loc 5. Dacă ținem seama că înaintea mondialelor, datorită condițiilor atmosferice nefavorabile, boberii noștri nu au putut efectua în țară nici o coborâre de antrenament, comportarea lor la Cortina poate fi apreciată ca o adevărată performanță. În fotografia alăturată îi puteți vedea pe cei doi sportivi români coborând pe pârția „mondialelor“.

FOTBAL — RUGBI LA C.S.M.S. În ciuda zăpezii abundente, C.S.M.S.-ul nu face economie de calorii spre a-și putea apăra locul trei în retur. În fotografia corespondentului nostru Ionel David, antrenorii Augustin Botescu și Marius Beraru conduc o veritabilă partidă de fotbal-rugbi, care, chiar dacă nu potrivește șutul, contribuie din plin la mărirea rezistenței fizice de care va fi atîta nevoie pe ultimii metri, în iunie. La ora efectuării acestei fotografii, „ieșenii olimpici“ erau în Italia. În aceste zile, C.S.M.S.-ul continuă omogenizarea termică, cu și fără zăpadă.

PATINATORII ARTISTICI profită din plin de... amabilitățile gerului. Iată în imagine două vechi cunoștințe: campionii olimpici Ludmila Belousova și Oleg Protopopov. Evoluînd în cadrul campionatelor europene de patinaj artistic de la Bratislava, cuplul leningrădean a cucerit titlul în proba de perechi. Ludmila (31 de ani) și Oleg (34 de ani) i-au uluit, pur și simplu, nu numai pe spectatori, ci și pe oficialii campionatelor prin măiestria lor.

Ludmila-Oleg reprezintă, fără îndoială, unul dintre cele mai valoroase cupluri din istoria patinajului artistic.

PROBLEMA SLALOMULUI cu unul sau două fanioane a stîrnit discuții vii printre specialiștii acestui gen de întrecere. Surorile Marielle și Christine Goitschel (Franța), de pildă, au salutat ideea slalomului cu un singur fanion. În schimb, canadiana Nancy Green, o revelație a ultimelor concursuri, socotește că „acest gen de întrecere e mai monoton și prea ușor“. ANNIE FAMOSE (în fotografie), o altă stea a pîrțiilor, este însă de aceeași părere cu cele două campioane franceze. Părerii și părerii...

SPRINTERUL POLONEZ Wieslaw Maniak a făcut un mare salt înainte anul trecut, dovedindu-se a fi cel mai rapid alergător de pe continent. Astfel, el a realizat pe 100 m excelența performanță de 10,1 sec., care-l recomandă din plin — în anul „europenelor“ de la Budapesta — printre marii favoriți ai probei de sprint.

Iată-l în fotografie pe Wieslaw Maniak, împreună cu antrenorul său.

OBIECTIVUL nr. 1 AL ANULUI 1966 „EUROPENELE“

Cel mai important eveniment înscris pe calendarul 1966 al F.I.A.A. (Federația internațională de atletism amator) îl constituie Campionatele Europene. Deși la startul lor nu se vor alinia marii performeri ai atletismului nord-american, australian, neo-zeelandez și african, campionatele bătrînului continent își merită cu prisosință renumele, mai ales la această ediție a VIII-a pe care o va găzdui Budapesta între 30 august și 4 septembrie. Afirmarea are în vedere faptul că, spre deosebire de edițiile precedente, acum se vor întîlni mult mai multe „vîrfuri“ ale tabelor olimpice și ale recordurilor mondiale. Cîteva exemple: **Iolanda Balaș** (campionă olimpică și recordmană mondială la săritura în înălțime), **Mihaela Peneș** (campionă olimpică la aruncarea suliței), **Mary Rand** (campionă olimpică și recordmană mondială la sări-

tura în lungime), **Tamara Press** (campionă olimpică și recordmană mondială la aruncarea greutății și a discului), **Irina Press** (campionă olimpică și recordmană mondială la pentatlon, precum și recordmană mondială la 80 m garduri), **Irena Kirszenstein** și **Eva Klobukowska** (campione olimpice și recordmane mondiale la ștafeta de 4x100 m; **Irena Kirszenstein** — recordmană mondială, în plus, la 100 m și la 200 m), **Karin Balzer** (campionă olimpică la 80 m garduri), **Elena Gorecakova** (recordmană mondială la aruncarea suliței), **Gaston Roelants** (campion olimpic și recordman mondial la 3000 m obstacole), **Kenneth Matthews** (campion olimpic la 20 km marș), **Abdon Pamich** (campion olimpic la 50 km marș), **Lynn Davies** (campion olimpic la săritura în lungime), **Josef Schmidt** (campion olimpic și recordman mondial la triplusalt), **Pauli Ne-**

vala (campion olimpic la aruncarea suliței), **Romuald Klim** (campion olimpic la aruncarea ciocanului), **Willi Holdorf** (campion olimpic la decatlon), **Ludvig Danek** (recordman mondial la aruncarea discului), **Gyula Zsivotszki** (recordman mondial la aruncarea ciocanului). Dacă acestei liste de exemple i-am adăuga numele celor care s-au întors de la Tokio cu medalii de argint și bronz, pe ale celor care s-au clasat în primele 6 locuri la Olimpiada din Țara Soarelui Răsare sau ale atleților care au figurat în statisticile anului 1965 între primii 10 performeri mondiali, desigur că am întîmpina destule dificultăți cu... spațiul acordat de secretariatul de redacție. Dar, și așa, considerăm că enumerarea numai a „locurilor întîi“ este suficientă pentru a ne da seama încă de pe acum cit de valoroasă va fi cea de a VIII-a ediție a Campionatelor Europene.

însă pe Campionatele republicane (5-7 august, Cluj), după care vom pecețui selecția pentru Budapesta.

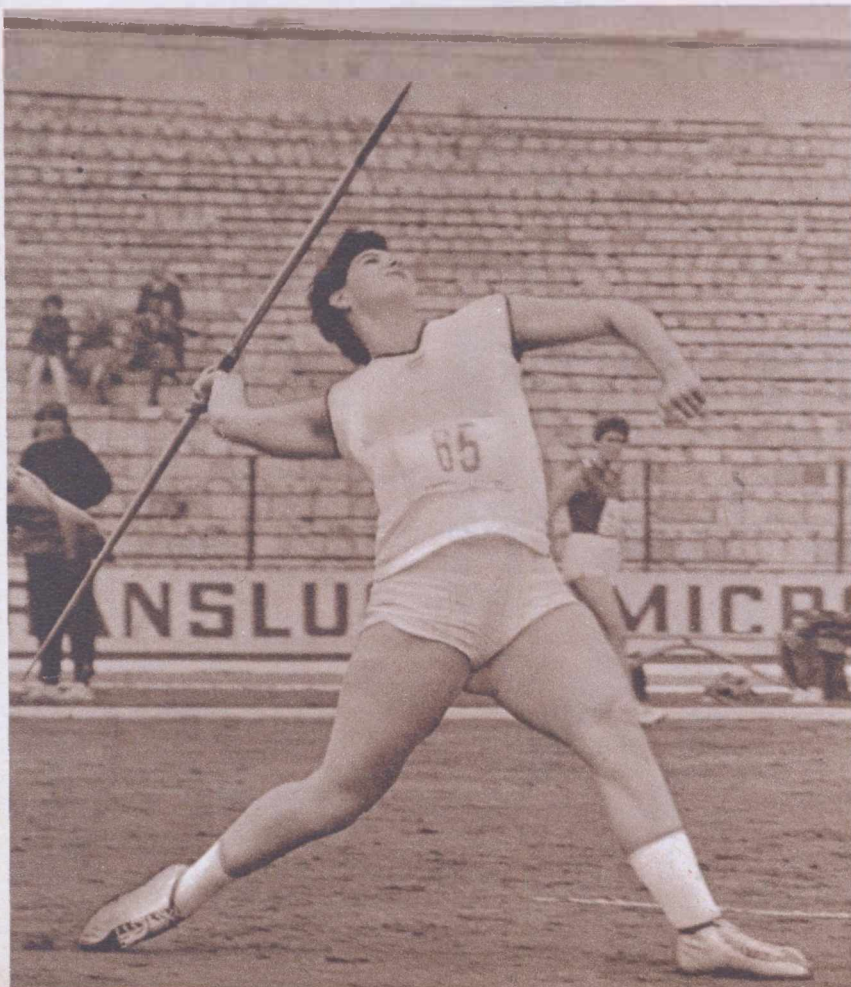
Rep.: Vă rugăm să ne prezentați și lotul în structura actuală.

Gh. Z.: La băieți — **GHEORGHE ZAMFIRESCU** (100 m și 200 m), **GHEORGHE ENE** și **HORIA STEF** (800 m), **CONSTANTIN BLOȚIU** (1 500 m), **ANDREI BARABAȘ** (5 000 m), **NICOLAE MUSTAȚA** (10 000 m), **LEONIDA CARAIOSIFOGLU** (20 km marș), **ILIE POPA** (50 km marș), **VIOREL SUCIU** (110 mg), **VALERIU JURCĂ** (400 mg), **ZOLTAN VAMOȘ** și **VICTOR CARAMIHAI** (3 000 m obstacole), **ADRIAN SAMUNGI** și **MIHAI SIMIONESCU** (lungime), **PETRE ASTAFEL** (prăjină), **ȘERBAN CIOCHINĂ** (triplusalt), **VASILE SĂLĂGEAN** și **IOSIF NAGHI** (disc), **GHEORGHE POPESCU** și **WOLF SOCOL** (suliță), **KURT SOCOL** și **VASILE MUREȘAN** (decatlon). La fete — **IOANA PETRESCU** (200 m și 400 m), **ELENA IONESCU** (400 m), **VIORICA GABOR** și **CLAUDIA IACOB** (800 m), **IOLANDA BALAȘ** și **RODICA CRIȘAN** (înălțime), **VIORICA VISCOPOLEANU**, **GABRIELA RĂDULESCU** și **ECATERINA POTOROACĂ** (lungime), **ANA SĂLĂGEAN** (greutate), **LIA MANOLIU** și **OLIMPIA CATARAMĂ** (disc), **MIHAELA PENEȘ** și **MARIA DIACONESCU** (suliță).

Rep.: Potrivit regulamentului competiției, avem dreptul să înscriem la fiecare probă cite un atlet. Cine vrea să participe cu doi sau chiar trei (limita maximă admisă), trebuie să realizeze baremurile propuse de organizatori. După cite știm, aceste baremuri sînt foarte accesibile doar participării, dar nu și calificării în finale sau urcării pe podium. Așadar, dați-ne cîteva exemple de baremuri propuse de federația noastră de specialitate!

Gh.Z.: La băieți — 2x10,3 și 2x10,4 (la 100 m); 2x20,8 și 2x21,0 (la 200 m); 1:48,2 și 3x1:49,0 (la 800); 3:41,5 și 3x3:44,0 (la 1 500 m); 13:48,0 și 2x14:00,0 (la 5 000 m); 29:10,0 (la 10 000 m); 14,2 și 2x14,4 (la 110 mg); 51,0 și 2x52,0 (la 400 mg); 8:42,0 și 3x8:50,0 (la 3 000 m obstacole); 7,75 m și 3x7,60 m (la lungime); 2,12 m și 2x2,08m (la înălțime); 4,90 m și 2x4,75m (la prăjină); 16,25 și 3x16,00 m (la triplusalt); 58,00 m și 2x56,00 m (la disc); 81,00 m și

Mihaela Peneș și-a propus să participe la „europene“ în calitate de recordmană mondială.

3x77,00 m (la sulită). La fete — 23,8 și 2x24,2 (la 200 m); 2:06,0 și 2x2:09,0 (la 800 m); 10,7 și 2x10,9 (la 800 mg); 1,72 m și 2x1,68 m (la înălțime); 6,35 m și 2x6,20 m (la lungime); 16,60 m și 3x16,30 m (la greutate); 35,00 m și 3x53,00 m (la disc); 55,00 m și 3x54,00 m (la sulită).

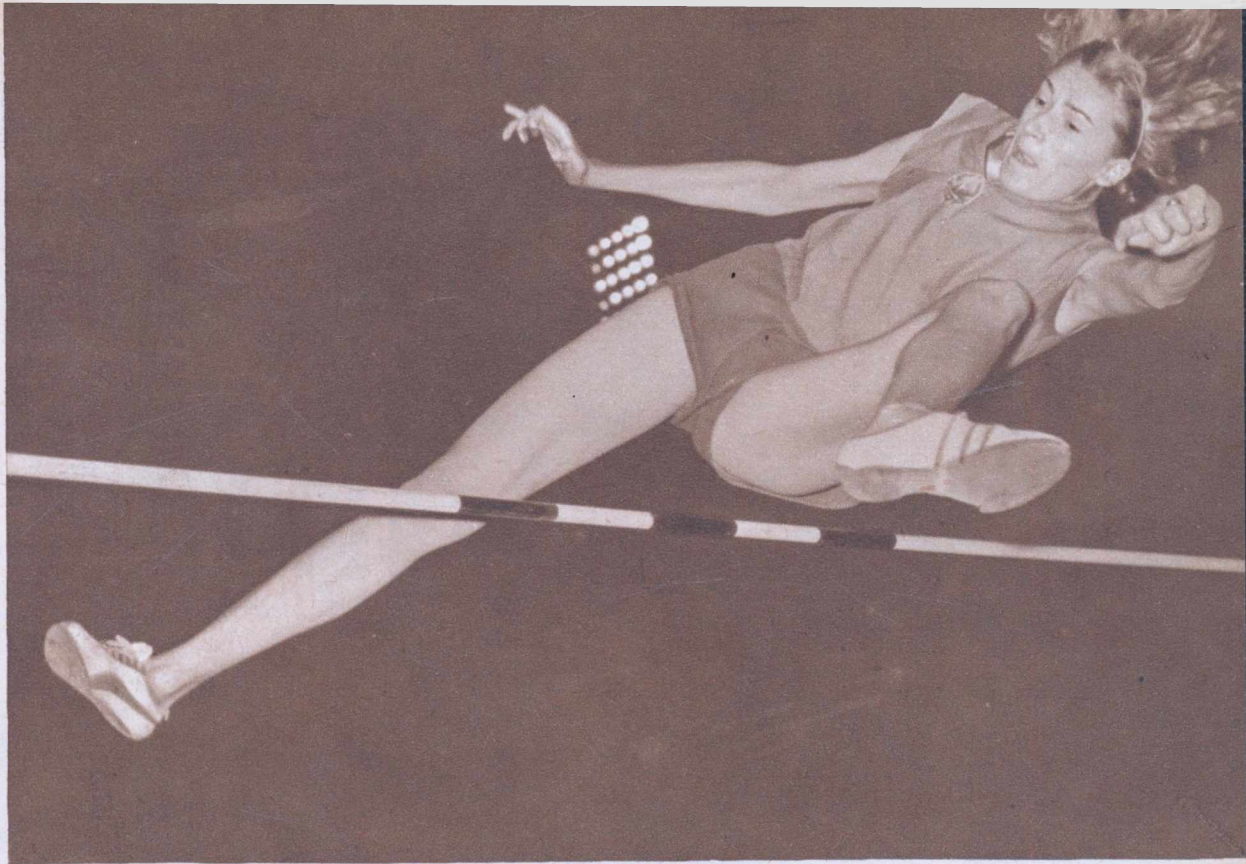
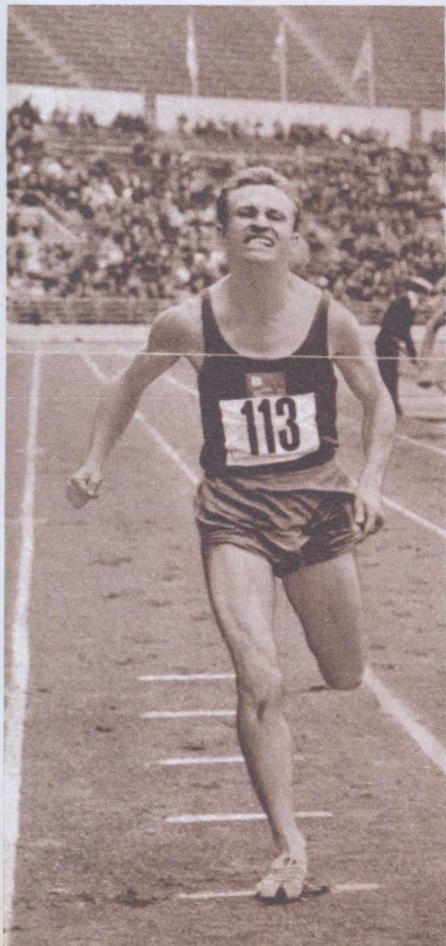
Rep.: Privind baremurile propuse de federația noastră de specialitate prin prisma recordurilor republicane, a celei mai bune performanțe în 1965, constatăm că cifrele stabilite sînt foarte dificile pentru marea majoritate a celor din lotul actual, aceste cifre reprezentînd — în cazul în care vor fi realizate — noi și valoroase recorduri ale României. După părerea noastră, aceste baremuri fac foarte deasă sîta ciurului. Le vor putea face față doar Iolanda Balas, Mihaela Peneș, Viorica Viscopoleanu și Zoltan Vamoș. Poate și Ioana Petrescu, și Ana Sălăgean, și Șerban Clochină, și Constantin Bîoțiu. Ceilalți vor trebui să se străduiască, nu glumă. Cum vor fi ajutați în strădaniile lor?

Gh. Z.: Prima parte a pregătirii va fi efectuată de către atleți în cadrul secțiilor lor. Se vor lua măsuri să li se asigure planuri de pregătire elaborate în urma rezultatelor obținute în baza indicilor obiectivi pentru determinarea tăriei antrenamentului (aici vor avea un cuvînt greu de spus biochimistii și fiziologii), piste fără defecte, echipamente, materiale și aparate sportive de cea mai bună calitate.

Rep.: Dacă totul va merge așa cum și-a propus federația, care ar fi limita minimă a posibilităților noastre la Campionatele Europene de la Budapesta?

Gh. Z.: 10 atlete și atleți în primele 6 locuri, cel puțin 4 me-

Zoltan Vamoș — unul din favoriții podiumului la 3000 m obstacole.

Iolanda Balas — invincibila ultimilor zece ani — va încerca să realizeze la „europene” 1,92 m.

Viorica Viscopoleanu (6,52 m) vizează la lungime unul din cele trei giuvaere ale Europei.

dali. Este locul să menționez faptul că în afara acestor baremuri generale, unor sportivi le-au fost fixate baremuri speciale. Un exemplu: Mihaela Peneș are trecut în agenda ei cel puțin 62,00 m. La Budapesta ea se va întîlni a treia oară cu Elena Gorceakova, recordmana mondială a probei, și este hotărîtă să transforme scorul din 2-0 în 3-0.

Rep.: Atletismului nostru îi sînt create condiții excelente, nu numai din acest an. Dar dacă aceste condiții nu sînt folosite din plin, dacă nu sînt bine... gospodărite, atunci ne va fi foarte greu să părăsim periferia

atletismului european cu un număr cît mai mare de sportivi. Totuși, considerăm că dacă „pronosticurile” dumneavoastră se vor realiza, ceea ce dorim cu toții din toată inima, vom putea spune, fără să exagerăm, „atletismul românesc a început afirmarea pe un front larg”! Și acum, o ultimă întrebare care se referă la un obiectiv mai depărtat: nu cumva fiind cu toate gîndurile la Budapesta uităm în acest an de Mexic? Nu cumva din această cauză întrerupem — în cazul în care le-am început — pregătirile pentru viitoarele Jocuri Olimpice? Cum rămîne

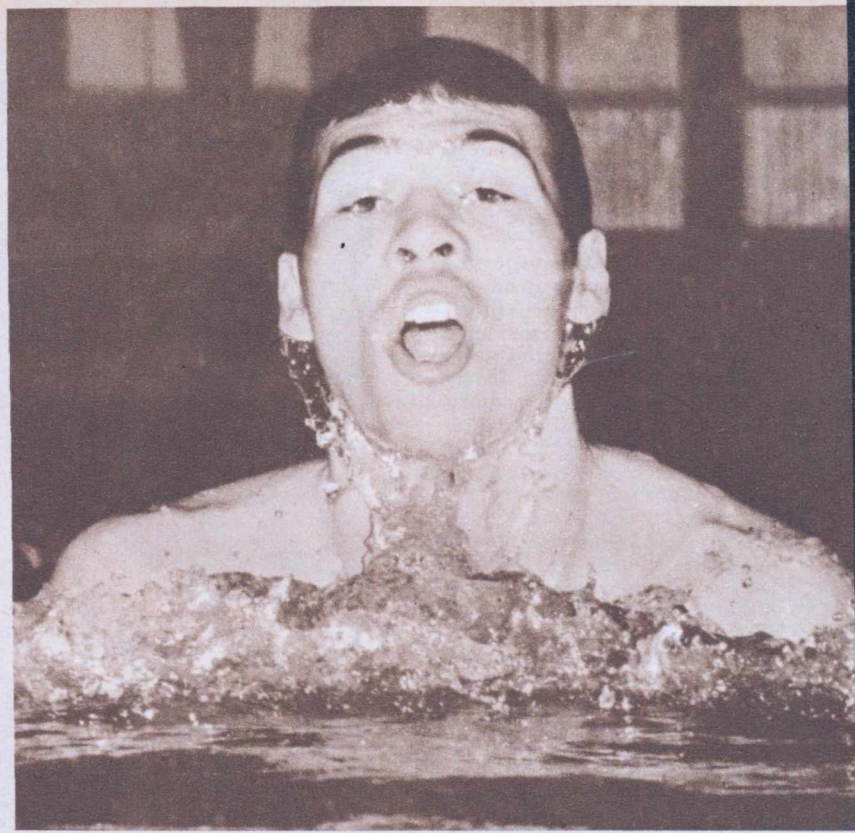
cu atît de spinoasa aclimatizare pentru eforturi la altitudine mare?

Gh.Z.: Examenul de la Budapesta este foarte greu. Pentru a obține acolo note mari trebuie să-i sacrificăm totul. Considerăm ca pregătirea specială pentru Campionatele Europene de la Budapesta nu împietăză viitoarea pregătire pentru Jocurile Olimpice din Mexic ei, dimpotrivă, o va ajuta.

Am întrerupt convorbirea cu antrenorul federal Gheorghe Zimbresteanu. Dar nu am putut să ne întrerupem gîndurile: oare lucrul acesta în asalt, pe ciclul de cîte un an, adică fără perspectivă, nu este în ultimă instanță dăunător tendinței de a ridica în proporție de masă performanțele de valoare ale atletismului românesc? Ciclul olimpic — teoretic — este de 4 ani. Ciclul „europenilor” — teoretic — este tot de 4 ani. Din doi în doi ani, Jocurile Olimpice alternează cu Campionatele Europene. După o Olimpiadă urmează o așa-zisă perioadă de relaxare de un an. În acest an prea puțini se gîndesc practic la viitoarea Olimpiadă. Urmează anul al doilea. Începe... asaltul pentru „europene”. Urmează al treilea an. O relaxare mai mică, deoarece se apropie Olimpiada. Dar, în felul acesta, ciclul de 4 ani se reduce de facto la cel mult doi ani. Desigur acest lucru este determinat de fondul restrîns de atleți și atleți de valoare. O extindere a muncii de explorare, o mai mare grijă pentru folosirea rațională a condițiilor create, ne-ar putea ajuta să lucrăm în perspectivă.

Oricum, pînă la Campionatele Europene de la Budapesta au mai rămas numai cîteva luni. Să facem tot ce este cu putință pentru a realiza acolo o performanță net superioară celeia din 1962 de la Belgrad. Și, apoi, toate gîndurile spre Mexic!

HORIA CRISTEA

COSTA — ȘOPTEREANU

DIALOG DE LA DISTANȚĂ

Timișoara și Bucureștiul sînt în întrecere. Într-un concurs sportiv „Dialog de la distanță”, în care pentru apărarea cauzelor lor, fiecare dintre centrele amintite și-au desemnat câte un reprezentant. Timișoara l-a ales pe VASILE COSTA și nu a făcut o alegere rea. Bucureștiul pe ANGHEL ȘOPTEREANU, și nu regretă inspirația. Ambii brașiști sînt, pe cît de serioși, pe atît de bătaioși și de mai bine de un an de cînd au intrat în dispută nici unul nu și-a pierdut suflul.

Balanța victoriei s-a înclinat cîte puțin, cînd de o parte cînd de cealaltă, dar niciodată decisiv. Și decisiv, în favoarea vreunui dintre părți, credem că nici nu se va înclina cîrînd. Despre acești doi competitori ea și despre „dialogul de la distanță” în care sînt angrenați vom vorbi în rîndurile care urmează.

PENTRU O MAI BUNĂ CUNOAȘTERE

Despre o diferență de vîrstă între cei doi rivali nu poate fi vorba. Ambii au cîte 18 ani și sînt studenți în anul I. Anghel, la I.C.F., la cursurile fără frecvență, iar Vasile la Timișoara, la Facultatea de electrotehnică. Deci, pînă aici, egalitate deplină. S-ar putea obiecta eventual o inegalitate în ceea ce privește înălțimea și greutatea celor doi înotători. Anghel Șoptereanu se prezintă cu 1,90 m înălțime și 84 kg, în timp ce Vasile Costa măsoară 1,72 m și cîntărește doar 64 kg. În naționale, însă la obținerea performanțelor, deși înălțimea are un rol de loc neglijabil, ea nu este și determinantă. În acest sens vine să pledeze comportarea lui Costa care, cu toată talia-i modestă, își ține rivalul în gah de o bună bucată de timp. Ar mai intra în discuție condițiile de pregătire. Dar despre acestea, Costa, principalul dezavantajat (acum, în perioada de larnă, se antrenează într-un bazin de numai 12 m lungime!) pretinde că sînt acceptabile și că în nici un caz nu pot constitui o scuză pentru un eventual insucces.

ASALTUL PERFORMANȚEI

Cei doi sportivi s-au întîlnit pentru prima dată, în anul 1963, la Arad. Atunci, la 200 m bras, Anghel a fost cronometrat cu 2:56 min., iar Vasile (în afară de concurs) cu 2:59 min. O întîlnire aparent fără importanță și care nu lăsa să se întrevadă „marele duel” ce avea să se declanșeze un an mai tîrziu. În luna august 1964, la Tg. Mureș, Costa și Șoptereanu se întîlneau la fața inter-regională a campionatului republican și întrecerea dintre cei doi începe spectaculos. Costa aruncă mînușa și obține primul „tuz”: 1:13,9 la 100 m bras — record de seniori și 2: 42,9 la 200 m bras, record de Juniori I (Șoptereanu — 1:14,1 și 2:44,4). O săptămîină mai tîrziu, scorul devine 1-1. La București, la campionatele de seniori, Șoptereanu își la revanșa, clasîndu-se pe pri-

mul loc la ambele probe: 1:14,1 la 100 m și 2: 40,4 la 200 m — record de Juniori I și II (Costa 1: 14,9 — 2: 41,2).

La campionatele internaționale care au urmat, Costa absentează și lipsa lui îl scutește de emoții pe Șoptereanu. Grijiile reîncep însă la campionatele de Juniori la care prezența lui Costa se face simțită prin două frumoase victorii — 1: 14,6 la 100 m și 2:39,7 la 200 m (Șoptereanu — 1:15 — 2:42,8).

Prima întîlnire a celor doi sportivi în anul 1965 coincide cu o nouă dublă victorie a înotătorului timișorean. La meciul București-Berlin din 28-29 februarie, disputat la Berlin, Costa obține 1:14,3 și respectiv 2: 43,6 față de Șoptereanu cu 1:15,5 și 2:45. Anghel nu este însă sportivul care să suporte resemnat înfrîngerea. Se pregătește mai atent, și la campionatele de hală din 3 aprilie, este cronometrat cu 1:13,2 și 2: 38,4 — record de Juniori și seniori (Costa 1:14,2-2:41,1). Replia pe care avea să o dea Costa rivalului său, el o face publică la numai 6 zile de la înfrîngerea sa. În întîlnirea cu înotătorii cehoslovaeci, Costa își încununază participarea cu două valoroase recorduri de Juniori și seniori: 1:12 și 2:37 (Șoptereanu 1:13,7-2:39,3). Următoarele două întîlniri ale celor doi sportivi sînt găzduite de orașul celor 7 coline — Roma (28-29 iunie) și Belgrad (3-4 iulie) unde duelul lor direct se încheie cu un rezultat alb. La Roma, la 100 m bras, termină victorios Costa: 1:14,6 (Șoptereanu 1:15,6), iar la 200 m bras Șoptereanu cu 2:43,1 (Costa 2:43,4). La Belgrad, Șoptereanu cîștigă sută — 1:15,6 (Costa 1:16,2), iar Costa 200 m — 2:43 (Șoptereanu 2:45).

La 7 august, la Bratislava, Costa, în absența lui Șoptereanu, îmbunătățește recordurile republicane la ambele probe: 1:12 și 2:36,6. Pentru ultima distanță (200 m), Șoptereanu nu suportă însă înfrîngerea adversarului său, și la campionatele țării din 28 august, ameliorează din nou recordul stabilîndu-l la 2:36,4 (Costa 2:38,2). Ce se va întîmpla în continuare? Șoptereanu, la București, iar Costa, la Timișoara, se pregătesc cu o intensitate care anunță deschis dialogul de la distanță al celor doi talentați sportivi. Deci „bătălia” recordurilor continuă și faptul are darul să scoată natașa noastră din anonim, cel puțin la acest procedeu, la bras.

„ORDINEA DE BĂTAIE”

Pentru noul sezon, în ambele „tabere” se lucrează fără odihnă. Gh. Dimeca, antrenorul lui Șoptereanu, nu-și cruță elevul, iar elevul pare mulțumit. De la 1 noiembrie 1965 și pînă la 1 februarie 1966, Șoptereanu a participat la 140 de antrenamente. În ultimele două luni, săptămînal a parcurs cîte 30 000 m înot cu 80 la sută intensitate, cronometrat. După cît se știe, Șoptereanu are startul și întoarcerea deosebit de bune (startul de 13-14 m. întoarcerea de 9-10 m) dar este deficitar la capitolul rezistență și pentru desăvîrșirea acestuia se insistă în prezent.

La Timișoara, Peter Lovas are „probleme” cu Costa tocmai la captoarele unde rivalul din București este mai puternic: startul și întoarcerea. În momentul de față Costa are startul de 8-9 m, iar întoarcerea de 5-6 m (poate și pentru că se antrenează într-un bazin de numai 12 m). Pînă la primul concurs de hală, deficiențele semnificate vor fi însă simțitor ameliorate. Este hotărîrea și convingerea lui Costa și a antrenorului său. În acest caz, dacă ținem seama că în rest Costa are o tehnică deosebit de eficientă, care-l avantajează, cu o poziție bună pe apă și cu o bună coordonare a mișcărilor, îmbunătățirea startului și a întoarcerilor va veni să completeze bagajul de acumulări pe care Costa le va arunca în întrecerea cu Șoptereanu.

Urăm ambilor sportivi mult succes în pregătirile pe care le fac și aceasta cu atît mai mult cu cît atît Costa cît și Șoptereanu și-au propus să răspundă prezent la Olimpiada de la Mexic. În acest scop, antrenorii împreună cu elevii lor, au întocmit și ordinea de bătăie, propunîndu-și timpurile pe care urmează să-i realizeze în anii care au mai rămas pînă la marea confruntare. Iată-1!

ANUL	100 m bras		200 m bras	
	Șoptereanu	Costa	Șoptereanu	Costa
1966	1:10	1:09	2:33 — 2:34	2:35,5
1967	1:08,5	1:08	2:31	2:32,2
1968	1:07	1:07	2:29	2:29

Privind tabelul de mai sus, este interesantă constatarea că atît Costa cît și Șoptereanu, fără ea în prealabil să fi discutat împreună ceva în această privință, și-au propus pentru anul Olimpiadelor (1968) atingerea aceluiași performanțe atît la 100 m cît și la 200 m bras. Ce reprezintă în fapt acești timpuri? 1:07 este a doua performanță mondială a anului 1965, iar 2:29 — a doua performanță obținută la J.O. de la Tokio. Timpurile au fost propuse atît de unul, cît și de celălalt sportiv. Pe parcurs însă mai pot interveni unele modificări. Să sperăm că ele vor fi doar în bine.

G. ȘTEFĂNESCU

n. b. La sfîrșitul lui ianuarie, în concursul de la Bremen, Costa a obținut pe 100 m bras — 1:11,5 (cea mai bună performanță românească, dar neomologabilă, fiind realizată într-un bazin de 25 m).

GHEORGHE GRUIA

are un „idol”: IOAN MOSER

Ideea prezentării handbalistului Gheorghe Gruiă mi-a venit în timpul meciului România—R.F.Germană, disputat în ultima lună a anului trecut, în sala Floreasca. De fapt, totul a pornit de la Moser. Ca toți ceilalți spectatori, și eu eram foarte atent la atacurile conduse de el. Jucătorii germani însă, nu-l slăbeau de loc. Atunci am văzut una dintre cele mai frumoase faze de handbal. Moser, venit în viteză, a făcut obișnuitul său salt înainte de a șuta. Apărătorii germani, atenți, au sărit la blocaj. Dar mingea dispăruse din mîna lui și, în timp ce toți reveneau pe parchet, din spatele lui Moser, aruncat în sus parcă de un resort, s-a înălțat Gheorghe Gruiă care a tras surprinzător și nestingherit de nimeni: gol! Totul s-a petrecut într-o fracțiune de secundă. Portarul nu a schițat nici un gest, iar arbitrul, surprins și el, a fluierat golul cu înfuriere. A fost o combinație extrem de rapidă și ingenioasă între un mare maestru al jocului de handbal, Ioan Moser și un altul în devenire, Gheorghe Gruiă. Pe acesta din urmă, vi-l prezentăm în această pagină. Îi dăm cuvîntul chiar lui...

★

„Ca elev, mijlocul cel mai plăcut de a te destinde în recreație îl găsești în vastul inventar sportiv al școlii. Mingea, ștacheta, curtea lungă pentru întreceri atletice, terenuri special amenajate, toate îți fac cu ochiul. Nu-ți rămîne decît să alegi. În 1954, proaspăt licean, am aruncat toată energia de care dispuneam în lupta pentru un loc în reprezentativa școlii la probele atletice. Fugeam bine, săream și aruncam cu vigoare, dar cînd alergam mă gîndeam la mingea, iar cînd o aveam mă atrăgea proba de triplusalt care, de fapt, îmi dădea satisfacții deosebite.

Am făcut parte pe rînd din multe echipe ale școlii și titlurile de campion școlar nu s-au lăsat mult așteptate.

În anul 1957 de la liceul nr.23 Dimitrie Bolintineanu, am trecut la Școala militară unde calitățile mele sportive au fost observate ime-

diat și apoi prelucrate de profesori pricepuți. Un ochi ager și inspirat a considerat că sînt bun pentru volei. Astfel, timp de trei ani, am făcut parte din echipa Steaua, sub conducerea profesorului Tărchilă.

Într-o zi de decembrie (o am notată: 5.XII.1961), am dorit parcă mai mult ca oricînd balonul. Și am venit cu un ceas înaintea începerii antrenamentului. În sală, „zburătorii” și „bombardierii” echipei de handbal Steaua, pasau, trăgeau la poartă și alergau într-un tempo susținut. Aveau și lucru la două porți, dar le lipsea un om. Atunci, profesorul Ioan Kunst Ghermănescu a apelat la mine. Parcă îl aud:

— Te rog să fi amabil tinere... Stai pe tușă și pasezi, doar atît...
— Cu plăcere, tovarășe profesor.

Am primit cîteva mingi pe care le am pasat. Îmi plăcea și totul părea foarte simplu. După cîteva minute însă, am părăsit tușă și am intrat în morișca lui Oțelea, Bulgaru, Nodea și... am aruncat și eu la poartă sau, mai precis, pe lingă poartă. Mingea s-a oprit în spalier, iar eu a trebuit să pierd o zi întreagă căutînd un timplar care să repare stînghea ruptă. Jocul a continuat. Am marcat de cîteva ori și fără să vreau, la un moment dat, am surprins privirile lui Oțelea spre Bulgaru, apoi spre Nodea și... în colțul gurii antrenorului Kunst, un zîmbet cu înțeles. După această întîmplare, profesorul Tărchilă m-a „cedat” secției de handbal...

Am început din nou munca. O muncă lungă și grea, mult mai grea decît mi s-a părut la primul meu „antrenament” de handbal. Răbdarea antrenorului a fost solicitată, dar în final, în 1963, am reușit, să îmbrac mult râvnitul tricou albastru cu tricolorul pe piept. Am cucerit titlul de campion republican la handbal în 7. Am intrat apoi în vederile selecționeților, pentru un turneu în Austria, Franța și R.D.G.

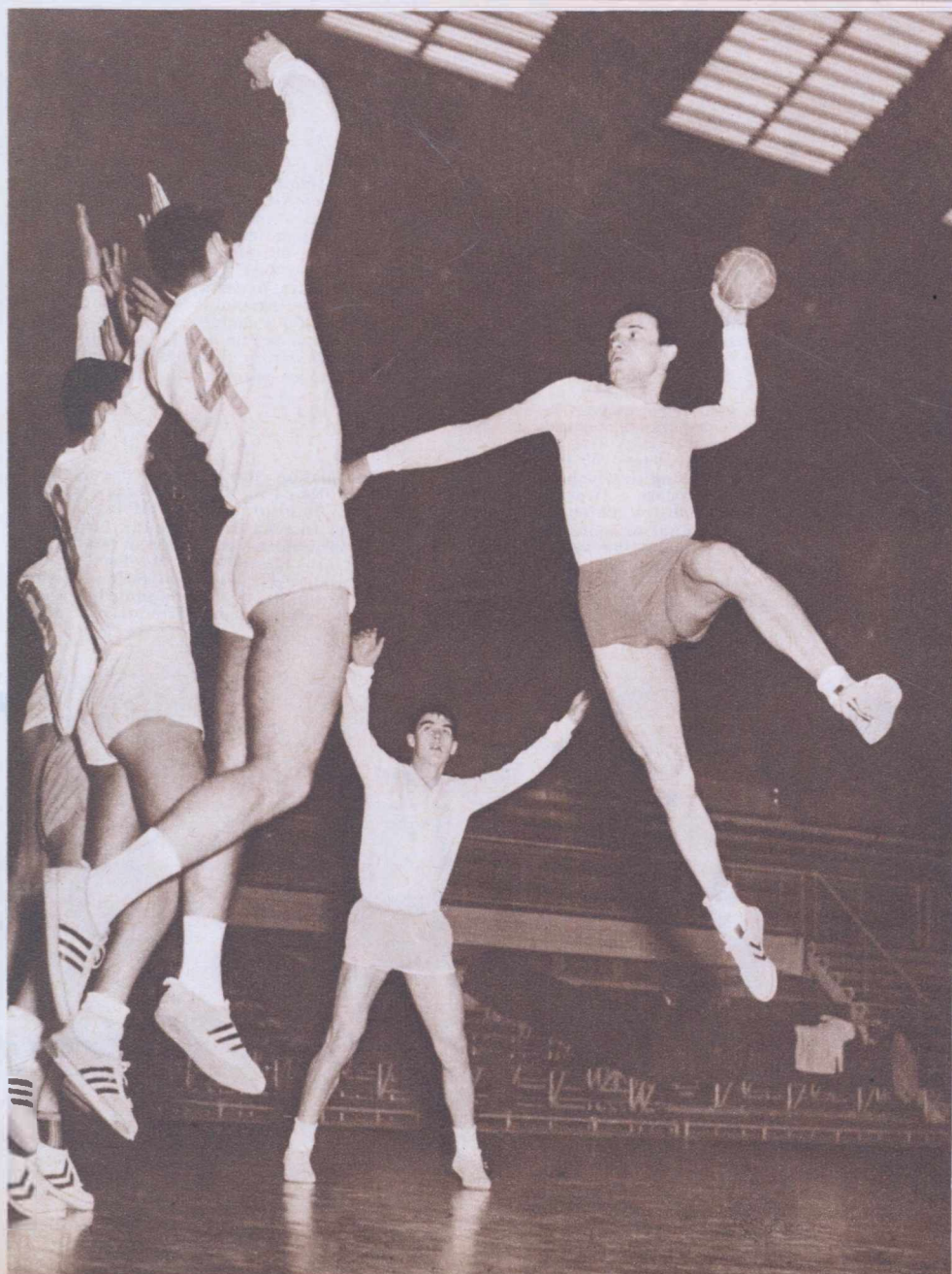
Însă cea mai frumoasă amintire din cariera mea de handbalist este legată de participarea la finalele „mondialelor” din 1964. Atunci, pe podiumul învingătorilor, alături de ceilalți băieți, visul meu s-a împlinit. N-am să uit niciodată momentul. S-a intonat imnul patriei. Au curs lacrimi fierbinți de bucurie, lacrimi de care îmi voi aduce aminte întotdeauna cu plăcere.

La înapoierea în țară am căpătat distincția de maestru al sportului, fapt care mă obligă la o pregătire susținută și în viitor”.

★

Gheorghe Gruiă (25 ani — 1,93 m — 86 kg) student în anul III al Institutului de cultură fizică, a devenit un nume cunoscut în handbalul nostru. Eliberat în ultima vreme de... amețala succeselor, el se pregătește acum cu mai multă seriozitate. Are și un... „idol”, la a cărui măiestrie vrea să ajungă: Ioan Moser.

P. ROMOȘAN

Moment „familiar”: Gruiă cu soția sa, Sanda, într-o mică pauză a studiului pentru examenele de anul III la Institutul de cultură fizică.

Gheorghe Gruiă (de 17 ori internațional) într-unul din frumoasele sale zboruri, va surprinde din nou pe picior greșit apărarea adversă și va înscrie.

Brașovul din nou reprezentat în elita rugbiului

Gheorghe BOBEȘ este un destoinic controlor de calitate la sectorul motoare electrice asincrone. Iată-l în exercițiul funcțiunii împreună cu strungarul Emil Crișan și el rugbiist-junior.

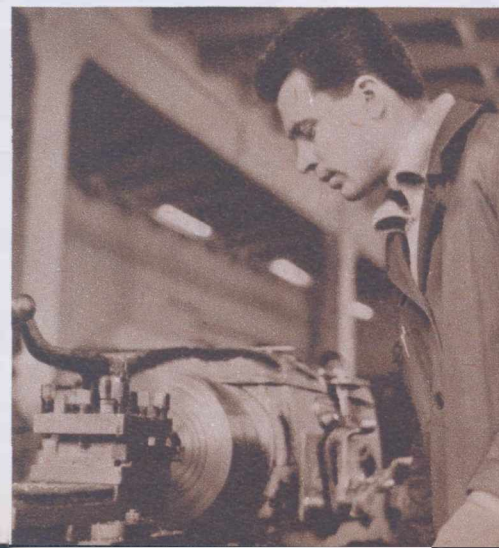

Se antrenează treisferturile. Balonul a plecat din brațele lui LUCA și va fi recepționat de CORDOȘ. În continuare PĂUNEL și MATACHE.

Frezorul Constantin PĂUNEL este apreciat în întreg Serviciul mecanic șef pentru seriozitatea cu care își îndeplinește sarcinile. El primește aici îndrumări de la maestrul Florea Moraru, un mare susținător al rugbiului.

Gheorghe MATACHE la strungul la care lucrează, în același Serviciu al mecanicului șef.

Toamna trecută, la Brașov, bucurie mare: echipa de rugbi, după ani de lungă așteptare, a promovat în A. Rugbi la Brașov? Cum așa? Nu-i cumva o greșală? Știam că-i vorba de Săcele... Dintr-un început se cuvine deci să facem o primă precizare pentru a explica titlul. E adevărat, în divizia A va juca echipa PRECIZIA din SĂCELE, dar sub această denumire... sintetică se ascund astăzi cele „sapte sate” din jurul Brașovului. Iar, practic, „cartierul Săcele” face acum corp comun cu Brașovul, într-aiț s-a contopit cu marele oraș industrial, în permanentă dezvoltare și extindere.

Și acum, o a doua precizare, pentru cei mai tineri: nu-i vorba de un debut, ci de o... reluare. Dacă vom privi filele de istorie sportivă, vom vedea că pentru brașovenii, recunoscuți în întreaga țară ca destoinici sportivi și mari susținători ai activității fizice, rugbiul nu-i un sport cu totul nou. Prin 1935-36, un grup de entuziaști muncitori și ingineri a pus aici bazele primului XV brașovean, care a ființat sub numele de I.A.R. Dar inima acestei echipe a încetat repede să bată, o dată cu elanul promotorilor ei, descurajați de indiferența autorităților sportive ale acelei vremi. Au trebuit să treacă 13 ani de la acel început, pentru ca să zărim din nou un balon oval zburdind săgălnic pe gazoanele de sub Tîmpa. În 1950 antrenorul bucureștean Al. Dragoș pune

temeiurile primei formații de rugbi brașovene de după război — Aripile. A fost apoi rîndul inimosului antrenor Alecu Ștefănescu — fostul centru de odinioară al Stadiului Român — și el tot bucureștean, să întemeieze XV-le numit Șantierul (1953). După numai doi ani, echipa devine între timp Constructorul, a fost transferată la Ploiești. Dar rugbiul, de data aceasta, nu se mai stinge. Prinsese acum rădăcini: solul Brașovului e doar atît de fertil în talente sportive. Asistăm în continuare la o succesiune de nume (Flamura roșie, Olimpia, Dezrobirea, Precizia) care demonstrează practic prezența activă și permanentă în campionatele țării, mai întîi în B și acum, în A, a rugbiului brașovean.

★

Dacă ar fi să plasăm campionatul categoriei A pe harta țării vom afla că în etapele sale de răspîndire balonul oval s-a împlîntat mai întîi în Capitală; apoi el s-a extins în zona de cîmpie din jurul Bucureștiului; ulterior a progresat înspre mare și a urcat încet, dar temeinic, spre nord, în Moldova. Paralel, procesul de extindere a avut loc și în Transilvania (mai puțin în Nord). Doar zona de munte era oarecum ocolită (spunem oarecum, fiindcă, am văzut,

Se exersează o temă tactică legată de grămada spontană.

XV-le usinai Electro-Precizia din orașul Săcele, care a promovat în „A” în urma victoriilor consecutive obținute în jocurile de baraj asupra echipei Rapid București (12-3) și Știința Cluj (9-4).

În rândul de sus: antrenorul Alecu ȘTEFĂNESCU, Gheorghe BICA — linia a III-a, 18 ani, 1,80 m, 82 kg; Vasile SOFORAN — III, 22, 1,87, 87; Gheorghe LUCACI — II, 22, 1,83, 81; Gheorghe BUCUR — I, 20, 1,80, 90; Nicolae PASĂRE — I, 28, 1,79, 89; Constantin PAUNEL — centru, 23, 1,75, 75; Gheorghe LUCA — centru-aripe, 29, 1,85, 85; Emilian NERGOIȚĂ — II, 25, 1,75, 73. Jos: Maria VOICU — mijloc la deschidere, 18, 1,72, 70; Gheorghe MATACHE — aripă, 26, 1,75, 75; Ion CORDOȘ — centru, 23, 1,75, 75; Cornel DUȚESCU — taloner, 25, 1,70, 75; Tiberiu LUFESCU — mijloc la grămadă, 23, 1,70, 71; Gheorghe BOBEȘ — III, 24, 1,75, 84; Constantin ENACHE — aripă, 23, 1,70, 70; Virgil ȘERBAN — fundaș, 21, 1,73, 64; Const. POPESCU — III, 25, 1,75, 76.

Lor li se vor adăuga: Nicolae NICULESCU — I, 20, 1,80, 95; Călin DAVIDEANU — II, 29, 1,80, 91; Tudor IONESCU — II, 24, 1,87, 99; Gheorghe NICULESCU — III, 29, 1,83, 95; Nicolae DATU — mijloc la grămadă, 19, 1,75, 74; Radu ROIBAȘU — mijloc la grămadă, 22, 1,67, 64; Marian VOINEA — mijloc la deschidere, 22, 1,80, 90 și Torsten ZETZER — aripă, 23, 1,80, 76 (absenți din fotografie).

Foto: PAUL ROMOȘAN

Brașovul a mai fost reprezentat în A, dar sporadic. Acum, pare-se, promovarea muntenilor e temeinică, firească și conformă unui proces de acumulare cantitativă. Brașovenii au intrat în loja rezervată elitei pe ușa din față, după dispute aprige. Câștigătoare a unei serii din B (cu 10 victorii, 1 egalitate și 3 înfringeri, cu 169 de puncte marcate și 62 primite). PRECIZIA a trebuit să treacă apoi prin „furcile caudine” ale barajelor (n.a. — consider regulamentul privind promovarea — nejust, echipa câștigătoare a unei serii B trebuind să promoveze, în mod normal, automat). Proba a fost absolvită cu bine. Două echipe cu state mai vechi în A, cum sînt Rapid București (12-3) și Știința Cluj (9-3) au plecat steaguri în fața uitătorilor și cutezătorilor brașoveni. Așa a ajuns PRECIZIA în A.

ției sportive PRECIZIA a luat naștere în 1961 — mi-a produs o atît de bună impresie?

La antrenament — era unul din primele, de ansamblu — pregătirea și destinderea au făcut ca să bună.

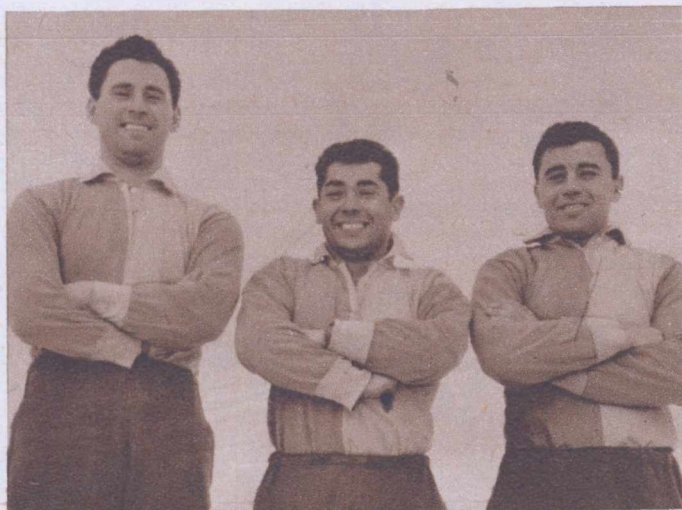
Am intuit prietenia acestor tineri și stima pe care ei și-o poartă reciproc, cucerite la locul comun de muncă și pe terenul de sport; am admirat dragostea cu care mi-au vorbit cu toții de culorile asociației și nu m-am putut împiedica să nu aplaud elanul cu care se antreneau și pe care — sînt sigur — îl vor transpune și în viitoarele jocuri oficiale. Atuurile lor, forța (înaintării) și uteala (treisferturilor).

Desigur că nu putem spune, cînd vorbim astăzi de XV-le PRECIZIEI, că avem de-a face cu o echipă de mare tehnicitate, desigur că nu ne putem încă aștepta ca treisferturile brașovene să realizeze pe terenul de rugby cu balonul oval adevărate dantele, desigur nu putem anticipa încă victorii senzaționale, ca de pildă aceea din întîlnirea din prima etapă, cu Steaua.

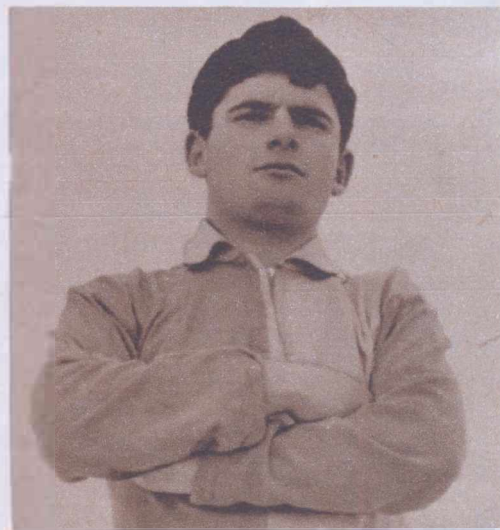
Dar faptul că Penciu, Demian și Iordăchescu vor înfrunta anul acesta XV-le PRECIZIEI, e de pe acum un succes de seamă al rugbiștilor brașoveni, care înseamnă mult și se cuvine din plin subliniat.

D. CALLIMACHI

★
M-am deplasat la Săcele plin de o lăuntrică curiozitate, spre a-i afla pe acești „vulturi” (am aflat că joacă vulturește) în noul an, în noua lor postură. De la început o surpriză plăcută: băieții sînt cu toții în producție la uzina Electro-precizie din Săcele (pe cîtiva îi puteți, de altfel, vedea în fotografii) deși mulți își au domiciliul la cîtiva buni kilometri, în orașul Brașov. Nu cumva acesta e și temelul sudurii și solidității acestui simpatic colectiv de sportivi, care deși tînăr — secția de rugby a asocia-

Cei mai vechi jucători ai Preciziei — din 1961, de la înființarea echipei: Gheorghe LUCA, Cornel DUȚESCU și Constantin PAUNEL (de la stînga la dreapta).

Făgărășanul Gheorghe BUCUR deși are doar 20 de primăveri confirmă dictonul că valoarea nu așteaptă numărul anilor. El s-a și consacrat pe terenurile de rugby jucînd la Montauban, ca pilier, în echipa noastră reprezentativă de juniori care a întîlnit anul trecut selecționata franceză a Pirineiilor. Dar el a promis că nu se va opri aici: vrea să forțeze cu cele... 90 de kg ale sale porțile reprezentativei A. Să-l urmărim așadar cu cea mai mare atenție.

Imperativ preolimpic 190

La revenirea din Italia, vicepreședintele F.R.F., Ion Lupaș, care a condus echipa „olimpică” în cele două turnee succesive din Occident, a împărtășit unui reporter al revistei noastre câteva impresii generale:

... Au fost două turnee deosebit de utile, care au opus echipei noastre adversari cu stiluri diferite. 8—9 din cei 17 jucători „rulași”, printre care M. Constantinescu, Boc, Mocanu, Dobrin și Frățilă, au corespuns aproape integral. Vreau să menționez că nivelul tehnic al jucătorilor român a plăcut tuturor gazdelor noastre. De asemenea, în anumite perioade ale jocului, echipa noastră a găsit soluții tactice interesante, ca urmare a unui joc bine construit la mijlocul terenului. Principala carență a fost, însă, în ultima fază a acțiunii ofensive. Înaintașii noștri n-au prea găsit ac de cojocul mult-comentatului LIBERO al echipelor italiene.

Dar, principala carență de-a lungul turneelor a fost lipsa vitezei și a rezistenței în regim de viteză în momentele de vîrf al jocurilor. **VITEZA TREBUIE SĂ FIE IMPERATIVUL ECHIPEI NOASTRE OLIMPICE** (și nu numai al celei olimpice); în direcția aceasta trebuie îndreptate eforturile jucătorilor și antrenorilor pentru a putea evolua cu succes în întîlnirile internaționale.

În zilele turneelor, și mai ales în turneul din Italia, jucătorii noștri au putut vedea, cu destulă... stînghereală, marea risipă de energie a adversarilor lor. Jucătorii a două echipe din liga a doua profesionistă italiană ca Lecco și Potenza l-au impresionat printr-o extraordinară activitate în teren și, aș spune, printr-o dăruire de „posedași”. Cred că aceasta este principala lecție a „turneului italian”.

Mulți dintre specialiștii care au urmărit jocurile echipei noastre au subliniat — nu o dată — aptitudinile de finețe ale jucătorilor noștri. Nu o dată, însă, ne-am dat seama, că aceste aptitudini certe sînt nevalorificate tocmai datorită unei tendințe de menajare care nu servește fotbalului.

Am convingerea că jucătorii noștri au tras concluziile necesare. Fotbalul trebuie jucat **MAI MULT** și **MAI REPEDE**.

★

În fotografie, „olimpicii”. În picioare: antrenorul A. Niculescu, Ștefănescu, Sătmăreanu, Boc, Dobrin, Niculescu, Stoicescu, Mocanu, Stoenescu, antrenorul Bazil Marian. Jos: Matei, Deleanu, Nagy, Frățilă, Constantinescu, Cuperman, Moldoveanu, Libardi.

VITEZA!

BOC ȘI SĂTMĂREANU = DOI PIVOȚI de 1,85 m.

Știați că Boc și Sătmăreanu, doi din pivoții apărării olimpice, au fost adversari cu mult înainte ca numele lor să fi apărut în presa sportivă?

Intra-adevăr, acești doi talentați apărători au jucat... centri înaintași, acum cinci ani, conducând atacurile a două echipe de regiune: Biharia-Vășcău (Boc) și Stăruința Salonta (Sătmăreanu).

Porniți în... pelerinaj, talentații jucători ai regiunii Crișana au petrecut un scurt „intermezzo” la Cugir, la invitația unui ochi versat: Josif Petschowschi. Apoi a venit promovarea în loturile republicane și... ancorarea la Steaua și Petrolul.

Inzestrați cu un fizic de tip Facchetti, cei doi apărători olimpici mai au — desigur — multe de învățat. Sătmăreanu a simțit pe pielea sa — mai ales în turneul din R.F.G. — Olanda — Franța arta contre-pied-ului în apropierea tușei, iar Boc a avut și el destule dificultăți de pe urma unei tratări superficiale în unele faze de joc, mai ales cind vrea să etaleze în fața tribunelor „tehnica” sa de fost centru înaintaș.

Boc și Sătmăreanu, care au împreună vârsta lui Di Stefano, au luat un start aplaudat de mulți. Rămâne ca această plecare rapidă să nu se „compenseze” printr-un ralentando de nimeni dorit.

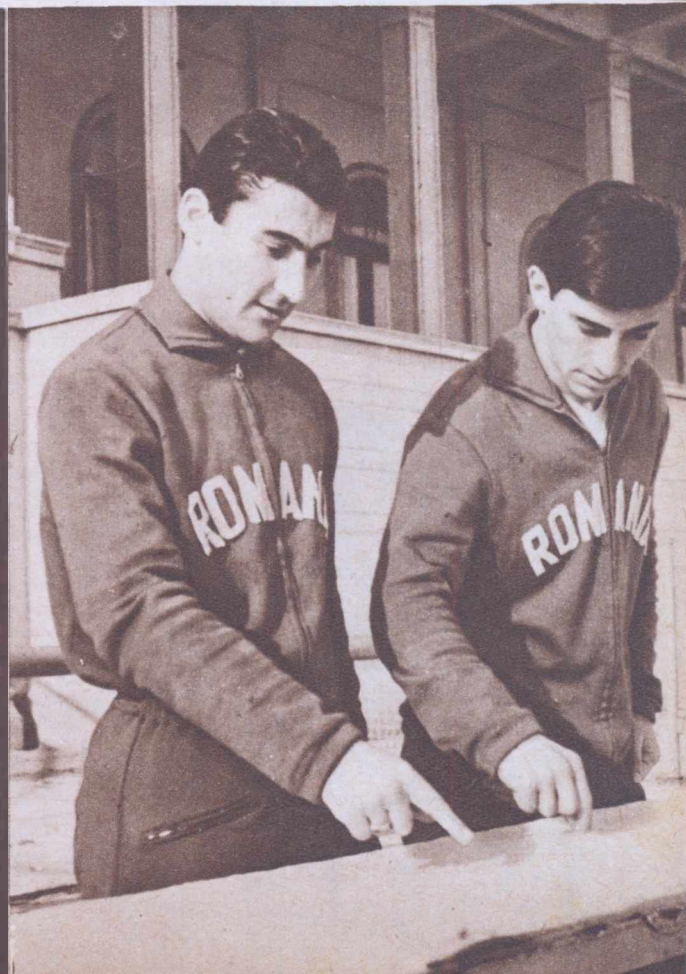

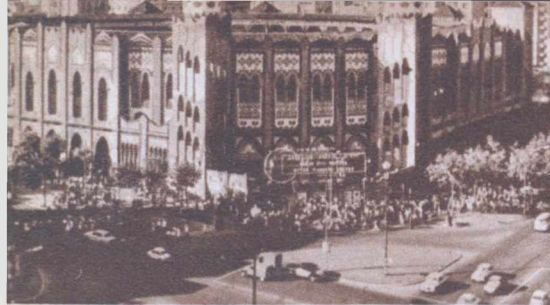
DOBRIN ÎN TRANZIT?

Bazil Marlan și Angelo Niculescu, antrenorii lotului olimpic, sînt mulțumiți de progresul tehnice și mai ales de progresul... moral al foarte tînărului Dobrin. Jucător de mare sinețe (deși uneori lent), Dobrin a forțat cu îndemnare poarta echipei olimpice, obținînd frumoase aprecieri, mai ales în jocurile disputate în strălătinătate. Dobrin este unul din jucătorii la care se simte — în cel mai înalt grad — „bucuria jocului”. Dacă va depăși pragul virslei critice — care a fost fatală altor jucători tineri — Dobrin va putea scurta la minimum „pasajul” lui „olimpic” în drum spre echipa națională.

LA MASA PRESEI

Vă rog să admiteți că imaginea fotoreporterului nostru VASILE BAGEAC este inedită: doi tineri internaționali — FRĂȚII și CUPERMAN — la masa presei de pe stadionul „23 August”. Cel doi înaintași centrali ai echipei de tineret, de loc incomodati de lipsa creionului și de... grosimea stratului de zăpadă, desfășoară o serie de scheme tactice. Zîmbetul abia schițat de Frățiii antiîmpănă momentul pătrunderii în careu pentru sut, iar stînghereala din privire e încreșcă: amîi ratează încă foarte mult. Și dacă Frățiii a ratat un gol „istoric” pe San Siro, Cuperman e, de asemenea, „autorul” a numeroase „ocazi” ratate, și — ceea ce e mai important — în situații clare, după depășirea apărătorilor adverse. Cel doi internaționali „olimpici” au însă destule resurse pentru a pune de acord acțiunea bionecanică cu cea psihică, astfel încît, după topirea zăpezii, masa presei să noteze cît mai multe goluri din picioarele tineret perechi.

DE LA ZAMORA LA DI STEFANO

■ BARCELONA ȘI FURIA LATINĂ ■ „STEAGUL ROȘU”
APLAUDAT ÎN PICIOARE ■ ZAMORA, IDOLUL COPI-
LĂRIEI NOASTRE ■ FOTBALUL A ÎNVINS CORRIDA
■ CINE ESTE, DE FAPT, DI STEFANO ■ UN GARRINCHA
MAI CRUD: AMAS ■ ȘI TOTUȘI, PUTEM ÎNVINGE...

răzui la Barcelona. Portar străin, bineînțeles. În patria lui Zamora, specificația „străin, bineînțeles”, e firească...

★

La Barcelona, spre deosebire de Madrid, fotbalul a învins net *corrida*. Aici, în arenă, luptă mai ales toreadorii tineri. Din când în când, sosesc în reprezentatie, marii toreadori spanioli, care fac „școală în marș”. Abia acum îmi explic integrarea lui Di Stefano. Bătrînul Alfredo este „marea roată dințată” a echipei, care le angrenează pe toate celelalte. Alfredo Di Stefano a câștigat meciul, declanșându-se formidabil în ultimele 15 minute... Alfredo Di Stefano, marea personalitate a fotbalului mondial din ultimii 15 ani, este „regele nelcoronat al Cataloniei.”

★

Reiau discuția cu Zamora. Tot despre antrenament. Astăzi, antrenorul este, mai mult ca oricând, omul care știe să angreneze roțile. Dar nu e vorba de un angrenaj mecanic ci, în primul rând de un angrenaj psihic. Acesta e motivul pentru care antrenorul trebuie să fi trăit „marea epopee a fotbalului”. Un mare antrenor trebuie să aibă instinctul formulei psihice ideale a echipei sale. Iar acest instinct apare după 20 de ani de fotbal, cu bucuriile, tristețile, izbînziile și tragediile lui.

★

Cinăm, după meci, la restaurantul hotelului „Manilla”. Di Stefano mi-a promis că va veni la 11,30... Nu am

Cea mai recentă fotografie a lui Di Stefano, apărută la sfârșitul lui Ianuarie în ziarul spaniol „Dican”. În săptămîna aceea, Di Stefano a figurat în echipa săptămînilor...

timp să mă uit la ceas. Punctualitatea este apanajul marilor fotbaliști. Sosesc. E 11,30. Schimbăm cîteva cuvinte. Apoi mă părăsește. Se simte mai bine cu Campo, cu Ilașoti, cu Szigeti. Alfredo Di Stefano continuă să fie fotbalist cu toate fibrele...

★

Miercuri, la Brașov, jucăm cu Espanol. Spaniolii sînt excelenți tehnicieni. Mingea face parte integrantă din structura lor anatomică. Amas e un Garrincha deocamdată crud. Și totuși, ei pot fi învinși. Replica energetică și de mare finețe tactică a echipei noastre la 1-0 a impresionat. „Stegarilor” au demonstrat că știu să recupereze. Cu echipa intactă, rezultatul ar fi putut să fie o surpriză. La Brașov vom ataca, desigur. Brașovenii sînt o echipă unită. Intrarea lor în turul IV al „Cupei orașelor tîrguri” poate fi o frumoasă răsplată...

Antrenorul federal Nicolae Petrescu, fost jucător la Juventus în anii '30, a însoțit echipa Steagul Roșu la Barcelona. Revista SPORT oferă cu plăcere această pagină citorva din însemnările lui Nicolae Petrescu, care s-a dovedit — nu o dată, în paginile noastre — un fin observator și comentator...

Silviu Ploșteanu și Zamora la Barcelona...

Zamora, pe vremea cînd avea un pistol lîngă bară...

...Barcelona... Iată un oraș care reprezintă, mai mult decît Madridul, fotbalul spaniol. La Madrid fotbalul s-a rafinat, aici își păstrează intact temperamentul. Real a fost o echipă de savanți. Aici predomină toreadorii. Atunci, la Viena, în finala C.C.E., Real a fost învinsă ca *Invincible Armada*... Cred că Barcelona s-ar fi bătut mai bine... *Furia latina* e aici, la Barcelona.

★

...Se joacă oare brutal? N-aș putea spune, deși „stegarilor” au avut destule de pătimit... Nu! Espanol nu joacă brutal, dar angajările lor fizice sînt acerbe. *Furia latina*...

Sîntem primiți cu multă simpatie. Barcelonezii pretind că băfeții noștri se pierd pe străzile capitalei catalane, pîrînd a fi localnici. Adamașche, cu profilul lui de toreador trecut prin multe, Goran, Năftăniță, Zaharia, Ivăneșcu...

După terminarea meciului, Espanol s-a retras înaintea noastră. E un gest — paradoxal — de curtoazie... Publicul, în picioare, l-a aplaudat pe băfeții noștri timp de un minut și mai bine. Aplauze pentru jocul bun, fără îndoială, dar și pentru descoperirea unor afinități de temperament...

★

Zamora! Marele portar. Idolul copilăriei mele... Acum e consilier la Espanol. Volubil și vesel. Îi spun că acum 40 de ani se povestea la noi, la București, că el, Zamora, avea un pistol lîngă bară, cu care avea să se sinucidă la primul gol primit... Rîde... „Povestea a circulat și în Spania, dar, după cum vezi, pistolul nu s-a descărcat, deși ar fi trebuit să se întîmple de sute de ori”.

★

Stau de vorbă cu Zamora despre antrenament. Raționamentul lui e simplu: „Astăzi, dragă Nicolas, se joacă mai mult. Echipete de prim rang fac doar antrenament de menținere. În schimb antrenamentul juniorilor e mult mai intens. De — acolo, jucătorii trebuie să vină... finisați. Altfel nu se mai poate.”

★

Adamașche a fost cel mai aplaudat jucător român. Ziariștii sînt unanimi „Credem că e cel mai bun portar

Titlul cronicii apărute în ziarul „Dican”. ALFREDO SENZAȚIONAL. Espanol — Steagul Roșu 3—1. Strigătele „bătrînul, bătrînul” ale publicului de pe (sta-dionul) Sarriá l-au aclamat pe marele învingător al meciului.
ÎN FOTOGRAFIE: Amas, care a marcat trei goluri trage cu capul, dar Adamașche va prinde...

Franța din nou în „CUPA LUMII“

După absența din Chile, care a fost un teribil dușec în urma excelentei evoluții în Suedia, echipa Franței s-a calificat pentru Londra. Calificarea Franței s-a făcut „pe muche de cuțit“. GOLUL LUI GONDET (numărul 10 în fotografia din dreapta) înscris contra Iugoslaviei, la 9 octombrie 1965, la Paris, a permis calificarea. Un singur gol! Dar cât de important e uneori un singur gol. O spune Albert Batteux, fostul antrenor al echipei Franței, al lui Reims și al lui Kopa: „Pentru că echipa Franței n-a primit nici un gol în meciul cu Belgia, în noiembrie 1957, ea a putut lansa în minunată aventură suedeză, în

1958. Pentru că francezii n-au reușit nici un gol contra bulgarilor în acea tristă zi a iernii 1961, ei au căzut într-o prăpastie din care se părea că vor ieși cu mare greutate. Marcind un gol iugoslavilor, pe Parc des Princes, echipa Franței a ieșit din nou la lumină, recâștigând dreptul de a spera“.

În fotografia noastră, echipa care a „ratificat“ calificarea pentru Londra (Franța—Luxemburg 3-1, 6 noiembrie 1965, Marsilia).

În picioare, de la stînga la dreapta: Artelesa, Bousquier, Budzinski, Chorda, Cardiet, Aubour. Jos: Herbet, Bonnel, Combin, Gondet, Hausser.

Fontaine (dreapta), golgheterul campionatului mondial din Suedia — 13 goluri — către Gondet: „Și tu poți face ceea ce am făcut eu în Suedia“.

Paginile de fotbal: IOAN CHRILĂ

Reprezentanții „BALONULUI DE AUR“

Eusebio, Iașin și Suarez (în dreapta) dețin, fiecare, „balonul de aur“ oferit celui mai bun jucător european al anului. Toți trei nu mai au nevoie de o prezentare specială. Suarez figurează mereu în primele locuri „europene“, fiind principala cheie a lui „Inter“, Iașin candidează la titlul de cel mai bun portar din istoria fotbalului, iar Eusebio a fost și este — după cum susțin toți specialiștii — jumătate Benfica și... Portugalia.

Din cei nouă deținători ai „balonului de aur“ (Di Stefano e dublu laureat), Eusebio, Iașin și Suarez sînt singurii care vor juca în iulie la Londra. Di Stefano, Kopa și Masopust au depășit vîrsta „marilor bucurii“, Sivori — deși a stîrnit efervescența de la Napoli — e în regres, iar Denis Law, deținătorul „balonului 1964“ nu va fi prezent din motive de forță majoră: Scoția a fost eliminată.

Interesant de remarcat este faptul că acești trei ași se vor putea întîlni — eventual — doar în sferturi, echipele lor fiind în serii diferite. Oricum, un duel Eusebio-Iașin pe deoparte sau un altul Suarez-Iașin (reeditare a finalei „Cupei Europei“) pot fi „capetele de așii“ ale finalei. În orice caz, „finala engleză“ poate fi decisivă

în atribuirea celui de al 11-lea „balon de aur“, așa cum s-a întîmplat cu Kopa sau Masopust în anul 1958 și 1962, cînd forma maximă a acestor doi „conducători de echipă“ a fost determinantă în stabilirea ierarhiilor.

Alte puncte de atracție: 1) Va izbuti Iașin să reediteze „meciul centenarului“, pentru a „șterge“ amintirea jocului cu Chile, în campionatul mondial 1962, cînd a primit două goluri parabile? 2) Vor reuși italienii să contracareze jocul lui Suarez, care va conduce probabil echipa Spaniei? 3) Își va confirma Eusebio reputația de bombardier la prima sa apariție într-o finală mondială?

Răspunsurile le vom primi curînd, de visu, prin grația televizorului.

IARNA ÎN MUNȚI

A nins mult. Vestea bună pentru iubitorii schiului și drumeției. Trenurile ce urcă spre gărilor de munte cunosc acum aglomerația din lunile de vară a acceleratelor București—Constanța. Într-adevăr, sînt tot mai mulți cei care pornesc în excursii spre crestele înzăpezite. Compartimentele de tren s-au transformat în adevărate „galantare” ale magazinelor cu materiale sportive. Schiurile și rucsacurile sînt în prim plan. Să călătorim și noi spre cîteva puncte de atracție ale munților noștri.

...Acolo unde pădurile de pe culmile munților Maramureșului se întîlnesc cu cele ale munților Rodnei, deasupra confluenței văii Fîntînii cu Valea superioară a Vișeuului se întinde comuna Borșa Maramureșului. La numai 16 km. pe valea Fîntînii, într-un cadru de basm, se află complexul turistic Borșa (foto 1). Aici, zăpada cade de timpuriu și se menține pînă tîrziu în vară, așteptîndu-i pe amatorii de schi și excursii.

...Predealul își primește vizitatorii în vestimentul său alb prezentîndu-le excursioniștilor, acum în plină iarnă, o floare: hotelul Rosmarin (foto 2). Din Predeal se poate pleca spre cabana Trei Brazi sau spre cabana Secuilor. Schiorii și turiștii mai bine pregătiți pot apoi continua drumul. Urînd pe muntele Spînarea Calului și trecînd prin Poiana Trei Fetite, ajungem la cabana Cristianul Mare.

Pentru cei care iubesc muntele prezentăm și două fotografii din masivul Bucegi.

Foto 3 — doi ...excursioniști în drum spre Buceșoiu.

Foto 4 — Padina Crucii, culme înaltă care formează flancul stîng al văii Mălăești. Cîte nu v-ar putea povesti molidul din prim plan despre frumusețile la care privește de ani de zile, bineînțeles, dacă v-ați încumeta să urcați pînă la el!...

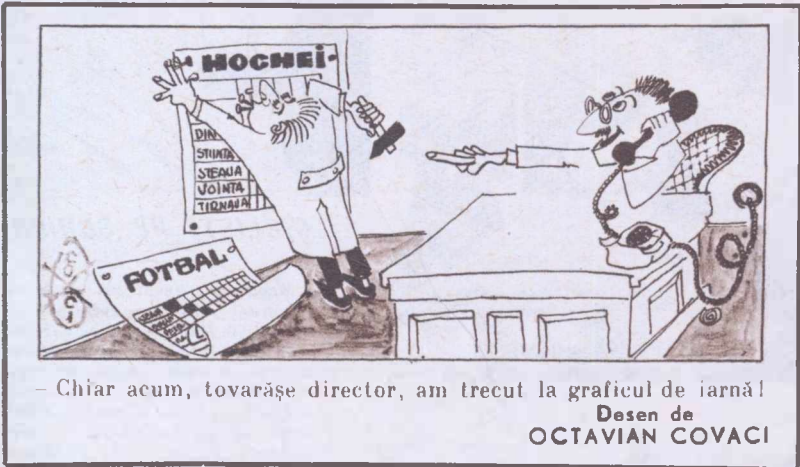
Foto: EMILIAN CRISTEA și AUREL NEAGU

ATRAȚIE DE SEZON

Pentru cei care vizitează complexul sportiv Borsă, nu numai privilegiul incintătoare, pe care o admiră grupul din foto 1, este o mare atracție, ci și perspectiva unor excursii pe schiuri. Chiar și neinițiatii nu pot rezista tentației de a-și pune schiurile în picioare. În primele zile o fac doar pentru a lua parte la lecțiile instructorului (foto 2), apoi, fiecare pe cont propriu, încearcă să devină... campion.

Foto :
P. NAGY — Cluj

— Chiar acum, tovarășe director, am trecut la graficul de iarnă!
Desen de
OCTAVIAN COVACI

POȘTA REDACȚIEI

VASILE DRAGOMIR — Timișoara. Iată sportivii care au ocupat primele trei locuri în clasamentul golgeterilor în ediția 1964—1965 a campionatului de fotbal: 1) Adam (Știința Cluj) — 18 goluri. 2) Sfirlogea (Știința Craiova) — 16 goluri. 3) Nagy (Dinamo Pitești) și Ene II (Dinamo București) — câte 14 goluri.

ADRIAN RĂDUCU — comuna Corbu. Sinteți un mare admirator al fotbalistilor echipei Rapid și îndosebi al jucătorului Dan Coe, a cărui adresă ne-o cereți. Vi-o dăm pe cea a clubului său: București, Călea Giulești nr. 10.

LORICA VLAD — comuna Clochinta. Sintem mulțumiți că răspunsurile noastre v-au satisfăcut. V-a mai rămas însă o... dilemă: nu știți în ce limbă să-i scrieți lui Pele. Necunoscându-vă posibilitățile, vă spunem doar că el citește și vorbește zi de zi limba portugheză. Încercați!

I. E. DAN — Caransebeș. Foarte interesante propunerile dumneavoastră. Unele coincid chiar cu intențiile noastre. Deocamdată însă, nu avem posibilitatea să le realizăm. Vă propunem să... așteptați împreună cu noi. În altă ordine de idei, vă mulțumim pentru frumoasele cuvinte adresate redacției.

VASILE DOBRITIU — Reșița. Nu este o glumă. Prietenul dumneavoastră are dreptate: echipa de fotbal Metalul Reșița a cucerit ediția 1953/54 a Cupei României. Fotbaliștii reșițeni au câștigat atunci finala cu echipa Dinamo București, pe care au învins-o cu 2-0 (2-0).

DIANA IORDĂCHESCU — Pitești. Iată adresa clubului Steaua, unde îi puteți scrie sportivului dumneavoastră preferat: București, Călea Plevnei nr. 114.

EMIL VASILE — Oradea. Considerăm bune propunerile făcute redacției și, în măsura posibilităților, vom ține seama de ele. În privința literaturii sportive, vă sfătuim să a-

dresați dorințele dumneavoastră Editurii U.C.F.S., pe adresa: București, str. Vasile Conta nr. 16.

ION LEAHU — Iași. Citind niște ziare din anii 1933 și 1934, ați ajuns la... concluzia că, pe vremea aceea, în țara noastră erau două campionate de fotbal și ne întrebați cum era stabilită echipa campioană. De fapt, nu erau două... campionate, ci două serii ale aceluiași campionat. Campioana țării era stabilită prin meciul dintre câștigătoarele celor două serii. Tot după o asemenea formulă s-a jucat și în anul 1938.

UN GRUP DE MINERI — Brad. Datele solicitate le găsiți — de fiecare dată pentru alt fotbalist — la rubrica „Portret” care apare, cu rare excepții, în fiecare număr al revistei noastre, în paginile rezervate fotbalului. Nu putem acorda aceeași atenție tuturor componentelor echipelor prezentate, din lipsă de spațiu.

VASILE DRĂGULIN — Hunedoara. Voleibalista Lia Vanea, pe care ați văzut-o în postură de patinatoare pe coperta primului număr al revistei noastre din anul acesta, s-a născut la 3 octombrie 1938 în orașul Cluj.

ION ARDELEAN — comuna Secușgiu. Citiți revista noastră de la primele ei numere și, așa de-o dată, ne scrieți că nu o veți mai cumpăra în ruptul capului. Motivul — apariția pe copertă a fotbalistului Cornel Popa, desemnat drept cel mai bun fotbalist al anului 1965 printr-o anchetă la care au participat numai specialiștii — ni s-a părut... hazliu. Acum, ce să facem? Dumneavoastră rămâneți cu părerea... dumneavoastră, specialiștii cu a lor. Mai gândiți-vă!

NICOLAE NĂSTASE — București, str. Ofrandei nr. 27, pune la dispoziția amatorilor colecția completă a revistei „SPORT” din anul 1960 până în prezent. Doritorii îi pot scrie pe adresa de mai sus.

Copiii Hunedoarei se pregătesc...

Căciula albă a iernii ce s-a așezat de curind peste oraș este străpunsă de siluetele zvelte ale coșurilor furnalelor, aidoma unor pipe fumeginde... Amurgul adaugă un plus de măreție peisajului hunedorean. Impresionantă priveliște pentru cel ce pășește pragul acestei „împărății” a oțelului...

Acum, în fapt de seară, sănițele și patinele sînt solitate din plin pe derdelușul din cartierul muncitoresc. După lecții, copiii sînt nevoiați firească de relaxare, de destindere. Pașii unora se îndreaptă spre sala de sport a Școlii generale nr. 3. Aici vin să se pregătească „sporanțele” asociației sportive „Constructorul” din Hunedoara.

De cum pășești pragul sălii îți dai seama ce secții sînt la „lucru”. În prima jumătate a sălii — transformată în bac — „trag” juniorii canoisti și caiaciști ai Constructorului, sub îndrumarea inginerului Ion Gușat, antrenorul secției. Din convorbirea avută am aflat o serie de lucruri interesante despre felul cum se pregătesc juniorii în timpul iernii, despre rezultatele obținute în sezonul trecut (un loc V la canoe simplu — Stancu Tarpa și locul IX la caiacul de 4 în cadrul campionatelor naționale) ca și despre planurile de viitor — un loc în primii 6 la „naționalele” din 1966 și un loc III la canoe simplu.

În a doua jumătate a sălii se pregătesc de zor tenismanii. Loviturile la perete, dreapta — stînga, sînt exersate cu perseverență de mezină echipei Cristina Nojea... În această perioadă, jucătorii de tenis fac multă pregătire fizică generală, atât de necesară viitorului sezon. Antrenorul echipei, prof. Mircea Pascu, ne spune printre altele:

— Perioada pregătitoare trebuie folosită la maximum, deoarece acum se pun bazele viitoarelor performanțe.

— Din câte știm, anul acesta ați obținut câteva rezultate frumoase cu copiii.

— Cu adevărat, peste așteptări!

— Ni-i puteți prezenta pe câțiva din elevii dv.?

— Cu plăcere. Să încep cu campionii: Florinel Manea, campion republican la categoria 8—10 ani, Elena Takucs, campioană republicană la categoria 11—12 ani. Locuri frumose au mai obținut în sezonul trecut și frații

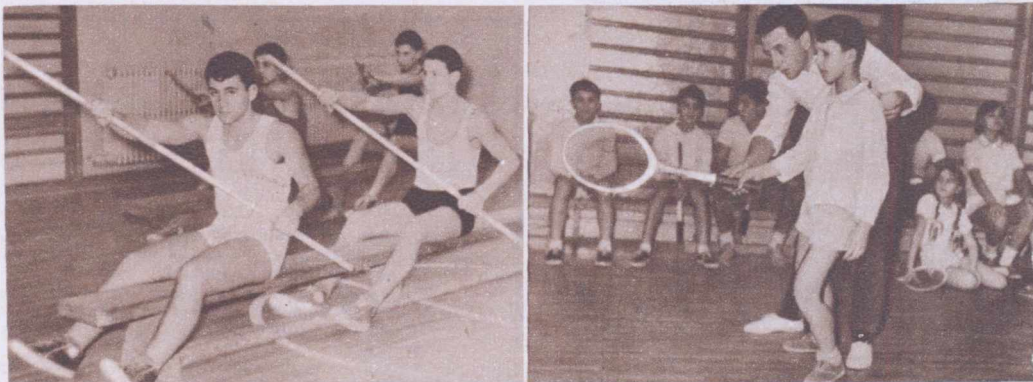
Hărădău, Iosif Golomboș, Valeria Folticea și Paraschiva Georgescu.

— Ce planuri de viitor aveți?

— Să ne consolidăm poziția în clasamentul centrelor de înțiere prin noi succese. Copiii sînt dornici să se afirme...

Da, într-adevăr copiii Hunedoarei le place mult sportul. Și fiii harnicilor oțelari au la dispoziție condiții minunate de pregătire. Chiar de Anul Nou au primit un... nou dar: frumoasa și modernă sală de sport. Mai e de mirare faptul că tot mai mulți copii hunedoreni se simt atrași spre activitatea sportivă și se pregătesc cu atîta entuziasm?

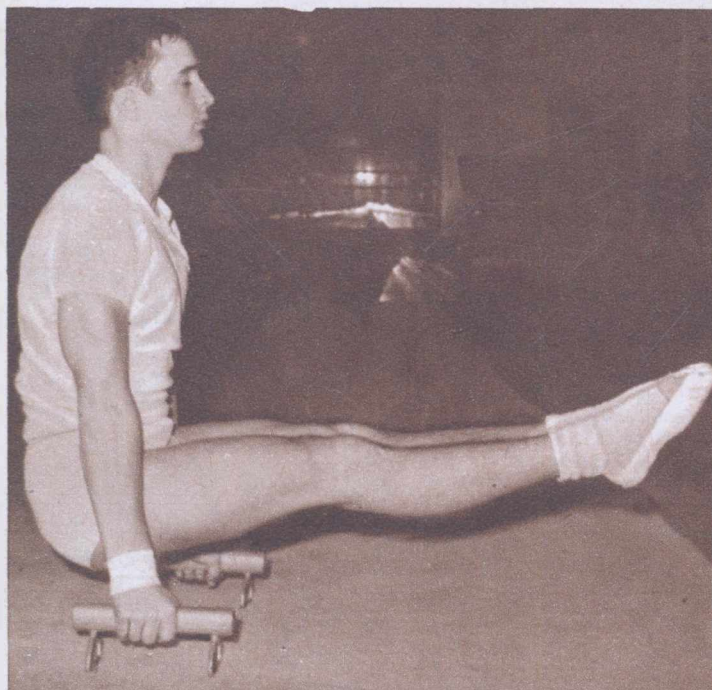
ELENA DOBINCĂ

În aceste zile de iarnă, copiii Hunedoarei se pregătesc cu asiduitate. Ei vor să se afirme atât în probele de caiac (foto nr. 1) cît și în tenisul de cîmp (foto nr. 2).

MAGAZIN

Sportiv

APARAT DE GIMNASTICĂ MINUSCUL

Fotoreporterul nostru VASILE BAGEAC a adus la secretariatul de redacție fotografia de sus, spunând: „Pentru... MAGAZIN“. La prima vedere, aceste paralele joase portabile, la care lucrează gimnastul fruntaș Gheorghe Condovici, sînt într-adevăr o curiozitate. Interesîndu-ne, am aflat de la... sursă, adică de la constructorul lor, inginerul Cristian Cismaru, că aceste paralele joase vor înceta de a mai fi o curiozitate în clipa în care vor fi obiectul producției de serie. Din acea clipă, nu numai sportivii, dar chiar și... spectatorii vor putea practica la domiciliu o gamă întreagă de exerciții folosindu-se de aparatul de gimnastică minuscul. Deci...

FELICITĂRI ADRESATE RUGBIȘTILOR

Prin intermediul redacției noastre, Federația de rugbi din R. D. Germană, prin această felicitare de Anul nou, a transmis rugbiștilor români cele mai bune urări pentru anul competițional 1966.

JAZY COLUMBOFIL ?

Dacă ar fi să judecăm după fotografia de mai jos, s-ar părea. Totuși, noi credem că cel mai bun atlet european al anului 1965 se ocupă de porumbei, numai pentru a-și face plăcere păușei blonde din imagine, care nu este altcineva decît fiica sa Veronica. Totuși, fetița pare boșumflată. Motivul? Se apropie ora la care tăticul pleacă la antrenament...

CICLIȘTI PE SCHIURI

Zăpada și gerul nu au putut întrerupe antrenamentele pe care cicliștii le fac în vederea curselor din vară. Iată-i, în fotografia de sus, pe cicliștii cehoslovaeci care se pregătesc încă de pe acum pentru viitoarea ediție a Curselor Păcii. Împreună cu antrenorul Iaroslav Menhart ei au urcat în Munții Boemiei unde își continuă antrenamentele. Imaginea vi-l înfățișează înaintea curselor zilnice de 15 km.

LECȚIE ÎN CERC

La Centrul Sportiv din Shanhai fac antrenamente la diferite discipline sportive nu numai studenții ei și elevii școlilor din vecinătatea acestor mari baze sportive. Instructorii bine pregătiți îndrumă cu competență primul paș în sport al tinerilor școlari. Iată, în fotografia din stînga, una dintre primele lecții de baschet pe care o primește o grupă de elevi. Copiii au făcut cerc în jurul instructorului și învață cum se conduce corect mingea.

FIICELE CAMPIONAIEI

Abla Raafat Tohamy, în vîrstă de 16 ani, deține titlul de campioană la canotaj a Republicii Arabe Unite. Ea este fiica fostei canotoare Raafat Tohamy, învingătoare în ediția din 1948 a campionatului Egiptului. Abla are două surori care de asemenea sînt campioane de canotaj. Iată-o pe tînăra sportivă antrenîndu-se, printre vapoare, în apele Canalului de Suez. Împreună cu surorile sale, dorește să participe cu succes la viitoarele competiții internaționale de mare anvergură.

CELEBRITĂȚILE SPORTIVE DIN MUZEUL TUSSAUD

Doar în Franța mai există un muzeu al chipurilor de ceară, așa ca în muzeul „Madame Tussaud“, de pe strada Baker din Londra.

Istoria acestui muzeu este veche. L-a inaugurat o tînără doamnă de la curtea Mariei Antoaneta, care învățase de la unchiul ei să facă izbutite mlațe-măști de ceară.

Așa au intrat încă o dată în istorie capetele lui Ludovic al XVI-lea și al Mariei Antoaneta, mai apoi capul lui Robespierre și alte lucrări, pe care la începutul secolului al XIX-lea Madame Tussaud le-a

expus în Scoția și Irlanda și, în sfîrșit, pentru totdeauna la Londra, în 1825.

Muzeul are patru săli mari, parcurse cu emoție și surprindere de vizitatorii din întreaga lume: SALA OAMENILOR CELEBRI (politicieni, scriitori, savanți), SALA MARILOR SCENE ISTORICE (uciderea Mariei Stuart, Turnul Londrei, moartea lui Nelson), SALA REGILOR ȘI REGINELOR ANGLIEI și neînțeleasa CATACOMBĂ A CELEBRITĂȚILOR UCIGAȘE cu ingeniozitatea lor dementă.

Pe sportivi l-am găsit cu mirare și justificată mîndrie în „sala oamenilor celebri“ și în preajma istoriei încoronate a Angliei. Cine sînt cei pe care muzeul „Madame Tussaud“ îi glorifică încăodată ale căror siluete svelte și priviri optimizate te liniștesc și te deamănă la viață? Firește, fotbalistul Stanley Matthews, vestit în lumea întreagă pentru măiestria și longevitatea sa sportivă. Matthewa, asemenea lui Laurence Olivier, John Barbirolli, Edmund Hillary, a

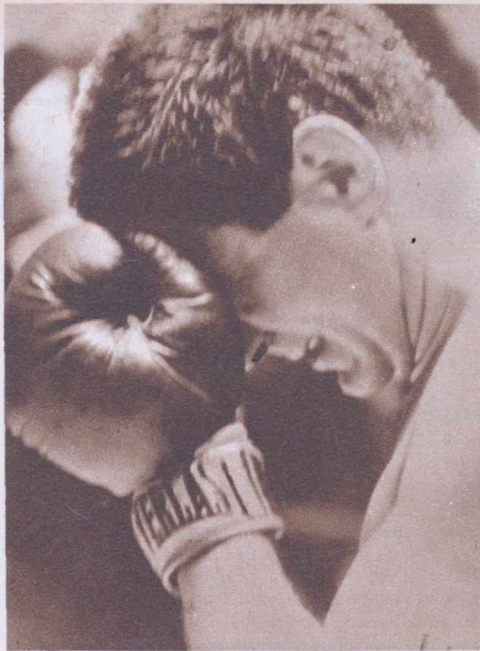

VESELIA ȘI TRISTEȚEA RINGULUI

Valeri Popencenko, campion european și cel mai bun boxer sovietic al anului 1965 a început cu bine și anul 1966 obținând o frumoasă victorie în fața unui compatriot. În fotografia din stînga îl putem vedea purtat pe brațe de doi dintre numeroșii săi admiratori. Popencenko are toate motivele să fie mulțumit...

Nu același lucru poate spune și boxerul profesionist italian Visintin care a... călcat cu stîngul în noul an. El a pierdut în fața suedezului Hoegberg partida pentru titlul european la categoria mijlocie. Iată-l în fotografia din dreapta, plîngînd, după înfrîngere. Veselia și tristețea ringului față-n față.

SPORTUL ȘI MODA

Apropiatele campionate ale lumii de schi nordic, care vor avea loc în Norvegia, au avut deja, prin încintătoarele gazde norvegieni asigurat un prim succes. Acesta este legat de îmbrăcămintea de sport a schioarelor. Costumul care este compus dintr-un pantalon pe picior, gen balet, cu pulover de lînă cu modele albe și roșii în romburi, deasupra căruia se aplică un scampolo de lînă și pe cap o glugă, spun maeștrii modei, face furori. Un fel de capșon lucrat din blană albă de hermină și de... lup! La Oslo, unde s-a prezentat modelul, unii bărbați ar fi declarat: „Iată o dulce momentă de care noi trebuie să ținem seama“.

VA CONCURA DIN NOU!

După Jocurile Olimpice de la Tokio, unde a fost învins de compatriotul său Leonid Jabotinski, „cel mai puternic om din lume“, celebrul halterofil sovietic Iuri Vlasov (în fotografie), nu a mai apărut pe podiumul marilor concursuri. Acum, însă după această retragere temporară, Vlasov, care și-a continuat tot timpul antrenamentele, va relua activitatea competițională. Pentru iubitorii halterelor, duelul Vlasov-Jabotinski se anunță extrem de interesant, cu atât mai mult, cu cît Vlasov și-a exprimat dorința de a-și depăși recordul mondial absolut (380 kg)

AVENTURA FOTOREPORTERULUI

Un fotoreporter danez a încercat să facă o fotografie în timpul unei curse de automobile disputată în Suedia. Dar, în timp ce fotografia, a văzut venind cu mare viteză spre colegul său Carlo Löfman, un automobil ieșit de pe pista întrecerilor. Carlo a scăpat teafăr numai datorită saltului făcut cu mare rapiditate. Unul din pantofii săi însă, nu a avut aceași... viteză și îl putem vedea călcat de roata din spate a automobilului.

FANTOME PE BICICLETE

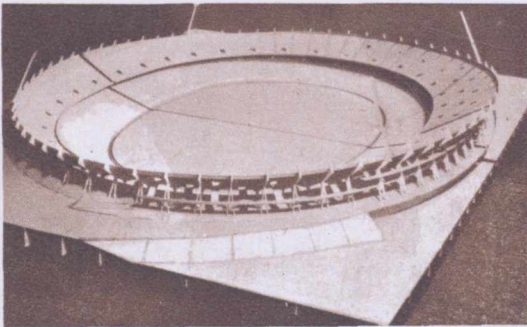
A început din nou epoca nopților lungi. Cicliștii profesioniști ai Europei participă în sezonul de iarnă la zece de tururi de șase zile. Centrul interesului se concentrează asupra sălilor de sport din Germania Occidentală și îndeosebi asupra celor din orașele Dortmund, Köln și Frankfurt, unde se întîlnesc campioni din Franța, Italia, Belgia, Olanda și R.F. Germană. Printre favoriții acestor curse se află și fostul campion mondial, Rudi Altig. Aceste... întreceri sînt însă extrem de obositoare. Cicliștii, aidoma fantomelor, aleargă în extenuantele curse nocturne. Pentru a înviora „timpul mort“ de după miezul nopții, cînd oboseala începe să-și spună cuvîntul cu țările, organizatorii distribuie numeroase premii de sprinturi și finisj.

Fotografia alăturată redă o scenă din primul tur ciclist de șase zile al actualului sezon, care a avut loc la Köln.

PENTRU J.O. DIN 1972

În R.F. Germană bîntuie „febra olimpică“. După ce orașul München și-a depus candidatura pentru găzduirea J.O. din 1972, autoritățile orașenești au și trecut la studiul primelor planuri. Fotografia reprezintă macheta unui mare stadion (90 000 de locuri) pe care orașul München îl va construi indiferent dacă Jocurile Olimpice vor avea sau nu loc acolo.

primul titlu de sir. În galeria marilor campioni, el nu este singurul sir. Iată-l și pe Don Bradman, renumitul jucător australian de crichet, sport pentru care englezii au o vîdîtă și tradițională slăbiciune, onorat de asemenea cu distincția de sir.

Atletismul este prezent prin alergătoarea de culoare, recordmana mondială și campioană olimpică de la Roma, Wilma Rudolph și englezoaica Dorothy Hyman, sprinteră, cuceritoare a trei medallii de aur în anii 1961 și 1962.

Ca un bloc de granit musculos și ferm te privește nelînșatul Cassius Clay, iar în vecinătatea lui, pasnic, de astă dată, adversarul său, Sonny Liston.

Cu privire ageră, decisă ca în cursele sale, aproape nebunești, de automobilism, cu faimoasa sa „Pasăre Albastră“, Donald Campbell, fiul altei celebrități, sir Malcolm Campbell.

Priviți-l și pe Joe Davis. Nu, nu este tenismanul celebru care a dat numele vestitei Cupe Davis, ci consacratul și apreciatul campion mondial de biliard.

În schimb, tinerii aceștia aurizători și calmi, sînt chiar campioni de tenis: australianul Rod Laver, cîștigător ani de-a rîndul, între 1959—1962, al Cupei Davis și învingător, necontestat la Wimbledon, precum și braziliana Maria Bueno, cea mai bună jucătoare din lume din ultimii ani!

În muzeul Tussaud, în această vitrină a celebrităților sportive mai sînt prezenți și alți consacrați, dar pentru noi, în mare parte necunoscuți și unii, chiar, în sporturi pentru noi nesemnificative. În total numărul figurinelor de ceară reprezentînd gloria sportive se ridică la douăzeci.

Iată așadar, cum muzeele lumii încep să-și strîngă celebritățile și să le facă nemuritoare.

Credem că Muzeul „Madame Tussaud“ din Londra nu trebuie să ne sugereze ceva asemănător. Dar a ustrînge gloria sportivă a unei țări, această poate fi o idee care să invite la reflecții și la împlinire.

VIRGIL LUDU

PE PISTELE DE

În curînd: start în campionatele mondiale de hoche

Ne apropiem cu pași repezi de startul celei mai importante confruntări hocheistice a sezonului. La începutul lunii martie, în localitățile Ljubljana, Zagreb și Jesenice, din Iugoslavia, cele mai bune echipe de pe bătrînul continent ca și din S.U.A. și Canada echipe amatoare vor avea cinstea de a apăra culorile țării lor în disputele unei noi ediții a campionatului mondial.

Anul acesta, în GRUPA A a campionatului vom simți în lupta pentru desemnarea echipei campioane mondiale opt formații: U.R.S.S., SUECIA, CEHOSLOVACIA, CANADA, FINLANDA, R.D. GERMANĂ, POLONIA și S.U.A. Dintre acestea, echipa sovietică s-ar părea că pornește din nou favorită în obținerea titlului suprem. Prezentînd un efectiv de jucători aproape neschimbat față de cel aliniat la ediția precedentă a campionatului mondial, formația sovietică și-a dovedit superioritatea în toate meciurile de verificare susținute pînă în prezent. O surpriză însă nu este exclusă. Echipa cehoslovacă, deși complet remanată cu jucători tineri, consideră că rodajul pe care l-au făcut de la inaugurarea sezonului l-a fost de bun augur și că la marea confruntare va putea acționa cu toate motoarele în plin. De asemenea, calculul hirtiei poate fi

răsturnat și de echipa canadiană, pentru care selecționerii mai poartă discuții pînă astăzi în privința hocheiștilor ce-l vor prezenta.

În GRUPA B a campionatului mondial va fi de data aceasta prezentă și echipa ROMÂNIEI, care și-a câștigat dreptul de joc în urma meciurilor de baraj cu formațiile Franței și Italiei. Ea este bine pregătită și sperăm să facă față onorabil jocurilor pe care le va susține. În grupa B vor mai fi prezente formațiile ELVEȚIEI, R.F. GERMANIEI, NORVEGIEI, UNGARIEI, AUSTRIEI, IUGOSLAVIEI și ANGLIEI (echipele au fost enumerate în ordinea în care se vor alinia în fața reprezentativei noastre). După cum se poate vedea, adversarele pe care le vom avea de înfruntat și în special primele trei (Elveția, R.F. Germană și Norvegia) prezintă o bună valoare și în fața lor hocheiștii români au datoriat să nu-și precepească forțele și să folosească întreg bagajul lor de cunoștințe pentru a putea demonstra progresul pe care l-a înregistrat hocheiul în țara noastră.

Urăm hocheiștilor români mult succes în disputele la care sînt chemați să ne reprezinte!

APROPIEREA CAMPIONATULUI mondial de hochei pe gheață, care va începe peste două săptămîni (1-16 martie) în orașele iugoslave Ljubljana, Zagreb și Jesenice a înmulțit, în ultima vreme, numărul partidelor internaționale. La Colorado Springs, de pildă, cu prilejul întrecerilor pentru „Cupa Allan Brown”, și-a dat întâlnire elita hocheiului mondial — echipele U.R.S.S., Canadei, Cehoslovaciei și Suediei. Din această competiție, terminată cu victoria echipei sovietice, campioană mondială, vă redăm un aspect în fotografia din stînga. Iată un moment din partida U.R.S.S. — Cehoslovacia, câștigată cu 3-0 de sovietici prin punctele înscrise de cunoscuții hocheiști Brejnev, Starsinov și Firsov.

TREI ZÎMBETE fericite ale primelor trei clasate în proba de slalom uriaș, care a avut loc în localitatea Grindelwald din Elveția. Întrecerea a fost câștigată de sportiva elvețiană Therese Obrecht (în mijlocul fotografiei). Pe locul doi s-a clasat austriaca Edith Zimmerman (în dreapta imaginii), iar pe locul trei, schioara americană Sandra Shellworth (în stînga).

Pentru Edith Zimmerman, imaginea din stînga este ultima fotografie din cariera ei sportivă. Aceasta deoarece la o recentă conferință de presă, Edith, care este în vîrstă de 24 de ani, a anunțat oficial că se va căsători și, odată cu aceasta, va renunța la activitatea competițională. Hotărîrea Edithiei de a nu mai concura, constituie, fără îndoială, o serioasă pierdere pentru schiul austriac.

SE PARE CĂ NAȚIONALA de hochei a Suediei va avea peste... două decenii unul dintre cei mai buni jucători din lume. Este vorba de fiul popularului sportiv Sven Tumba Johanson, care de timpuriu a pornit pe urmele tatălui său, căpitanul echipei Suediei. Dacă tatăl (în dreapta imaginii), împreună cu unul din colegii săi de echipă consideră hazliu micul incident, în schimb, Tumba-junior privește cu foarte multă seriozitate primul său antrenament pe gheață. Dovadă, fermitatea cu care continuă să țină crosa în mînă...

GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

PESTE CITEVA ZILE, între 17—22 februarie, la Oslo, vor avea loc campionatele mondiale de schi (probe nordice). Cu cel mai mare interes este așteptată spectaculoasa întrecere a săritorilor de la trambulină. În fotografia de mai jos, vă prezentăm trei specialiști ai probei, mari favoriți la titlu. De la stînga la dreapta: Guenther Goellner (R.F.G.), Veikko Kankkonen (Finlanda) — campion olimpic la Innsbruck (trambulina mijlocie), și învingător în recentul „Turneu al celor 4 trambuline“, și Dieter Neuendorf (R.D.G.). Neuendorf și Goellner au ocupat, în ordine, locurile doi și trei în „Turneul celor 4 trambuline.“ În imaginea din stînga, o spectaculoasă săritură a germanului Dieter Neuendorf.

PREGĂTIREA VIITORILOR MAESTRI ai patinajului artistic începe — cu mai multă necesitate decît în alte sporturi — din anii copilăriei. Iată-o în fotografia de sus pe cunoscuta patinatoare cehoslovacă Jarmila Polakova, astăzi antrenore, pregătind-o pe una din speranțele sale, eleva Blanka Kurzbüchlová, în vîrstă de zece ani.

CAMPIONATELE EUROPENE de patinaj viteză, care au avut loc pe pista artificială a stadionului din Deventer (Olanda), au intrunit la start 29 dintre cei mai buni patinatori ai continentului nostru. După două zile de întreceri, olandezul Ard Schenk a reușit să cîștige titlul de campion absolut. Iată clasamentul primilor trei clasași: 1. Ard Schenk (Olanda) 2. Cees Verkerk (Olanda) 3. Valeri Kaplan (U.R.S.S.). În fotografie, de la stînga la dreapta: Kaplan, Schenk și Verkerk în timpul ceremoniei de premiere.

ÎN LOCALITATEA NORVEGIANĂ Trondheim, se desfășoară campionatele mondiale feminine de patinaj viteză. La ora închiderii ediției noastre n-am putut cunoaște rezultatele întrecerilor. Vi-o prezentăm însă pe marea favorită a cursei de 1 500 m, patinatoarea sovietică Valentina Stenina, cîștigătoare a acestei probe la „mondialele“ găzduite anul trecut de Finlanda.

SPORT

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Strada Vasile Conta nr. 16, ralonul 30 Decembrie — București. Telefoane: 11.10.05 și 11.91.13.

ABONAMENTELE se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.

PUBLICITATE: Agenția de publicitate Editura Știința — Piața Palatului Republicii Socialiste România, bloc 8, telefon 14.15.16.

Prezentarea grafică: M. PATRICHI.
Tehnoredactor: N. BĂRBĂUȚEAN. Corector: GH. RANETTI.

Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Științei

48.806 Lei 2,50

SPORT

Din albumul maestrului sportului EMILIAN CRISTEA am ales această frumoasă imagine de iarnă care reprezintă cabana Diham, situată în masivul Bucegilor la 1320 m altitudine. Îmbrăcată în cojoc de nea, cabana își așteaptă vizitatorii. Cu o pereche de schiuri și multă voce bună, după trei ore de mers, de la Predeal, puteți străbate și dumneavoastră acest drum de acces spre cabană. Vă dorim excursie plăcută!